

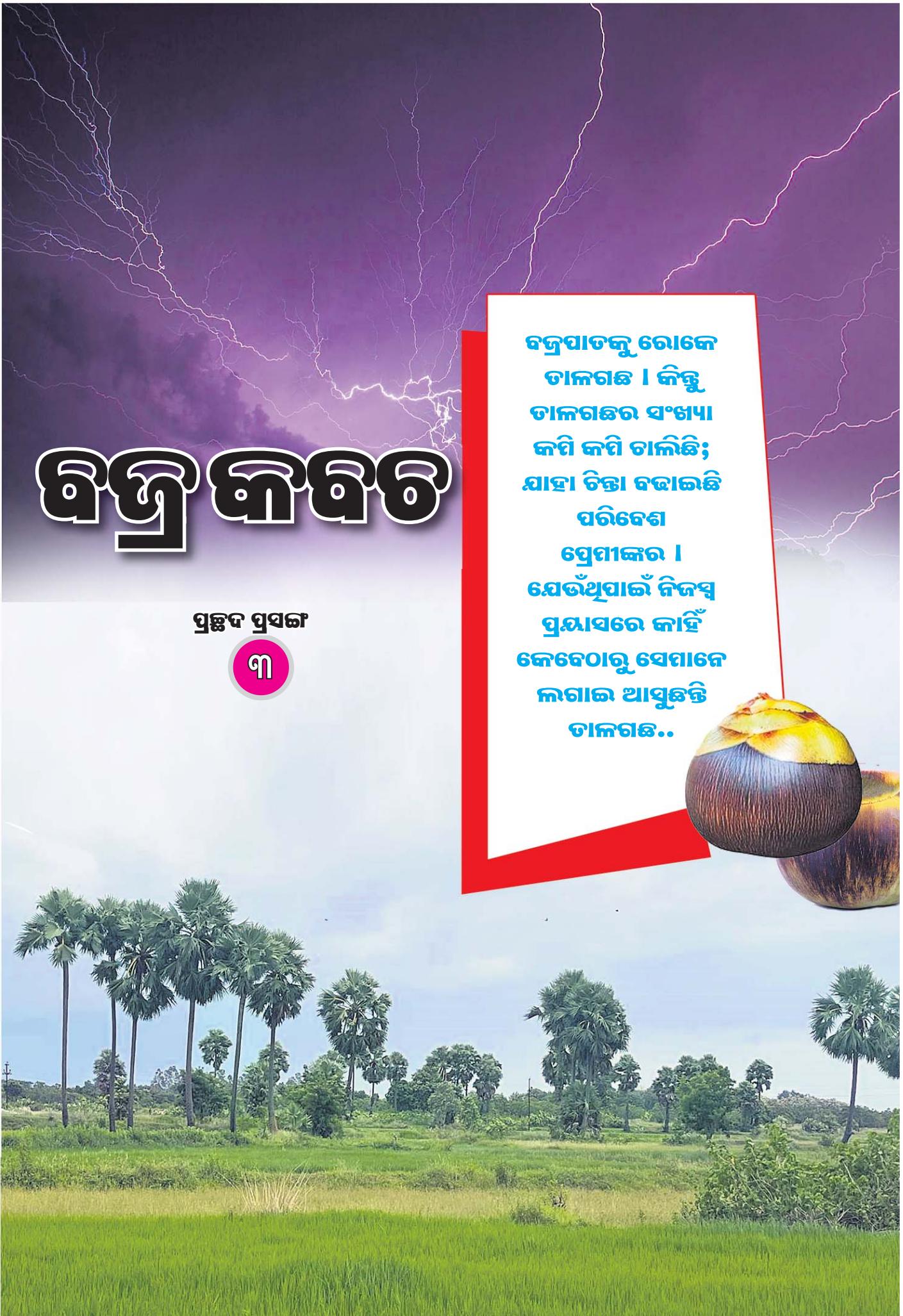
ଧରିତ୍ରୀ
ମୁଦ୍ରଣ
ବିଭାଗ
ନିଜ
ପ୍ରକାଶନ

ବିଦ୍ୱାନ୍ ବିଦ୍ୱାନ୍

ପ୍ରକାଶ ପ୍ରସାଦ

୩

ବନ୍ଦ୍ରପାତକୁ ରୋକେ
ତାଳଗଛ । କିନ୍ତୁ
ତାଳଗଛର ସଂଖ୍ୟା
କମି କମି ଚାଲିଛି;
ଯାହା କିନ୍ତା ବଦାଇଛି
ପରିବେଶ
ପ୍ରେସୀଙ୍କର ।
ଯେତୁଁପାଇଁ ନିଜସ୍ଵ
ପ୍ରଯାସରେ କାହିଁ
କେବୋରୁ ସେମାନେ
ଲାଗାଇ ଆସୁଛନ୍ତି
ତାଳଗଛ..

ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ପିଲାଙ୍କ ରୂପ

କୁହାୟାଏ, ବାୟୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ
ପିଲାମାନଙ୍କ ରୂପ ହୋଇଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ନିଦ ହେବା ସହ
ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ଵରଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପର
ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁସହିତ ପାଠପତ୍ର
ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକାଗ୍ରତା
ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ତେବେ ବାୟୁ
ଅନୁସାରେ କେମିତି ହେବା
ଦରକାର ପିଲାଙ୍କ ରୂପ, ଆସନ୍ତୁ
ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

*ବାସୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଛୋଟ
ପିଲାଙ୍କର ବେଦ୍ରହୂମ୍ ପଣ୍ଡିତ
ଦିଗରେ କଲେ ଏହାର ଅନେକ
ସୁ-ପ୍ରଭାବ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ପଢିଥାଏ ।

*ପିଲାଙ୍କ ବେଡୁମ୍ପର ଦଶିଆ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କ ବେଡୁ
ପକାଇବା ଦରକାର। ଆଉ ଏହି
ବେଡୁରୁ କାହିଁରେ ପୁରା ନଳଗାଇ
କାହିଁରୁ ଟିକେ ଛାଡ଼ିବି ରଖିଲେ
ଏହାର ଅମେକ ଭଲ ପ୍ରଭାବ
ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକତା ଉପରେ
ପଢିଥାଏ ।

*ପିଲାଙ୍କ ବେଡ଼ିରୁମରେ ଲାଗିଥିବା
କବାଟ ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଦିଶରେ
ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କବାଟର
ଠିକ୍ ବିପରୀତ ଦିଶରେ ଝରକା
ହେବେ ଆଜି କୋଣ ହେବେ ?

ରହିଲେ ଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ
କୁହାୟାଏ, ପିଲାଙ୍କ ରୂମ ପାଇଁ
ସବୁ ଭଲ ରଙ୍ଗ ହେଉଛି ସବୁଜ।
ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରିବା ସହ ମନରେ ସକାରାମୁକ
ଭାବନା ଆଣିଥାଏ।

*ସେହିପରି କୁହାୟାଏ, ଶୋଇବା
ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ପୂର୍ବ
ଦିଗକୁ ରହିଲେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଣ

ଶକ୍ତି ବହିଥାଏ ।
*ପିଲାଙ୍କ ଦେଉରୁମରେ ଥିବା ଷ୍ଟୁଡ଼ି
ଚେବୁଳାଙ୍କ ଏପରି ରଖିବା ଦରକାର,

ଯେମିତିକି ସେଥିରେ ବସି ପଡ଼ିବା
ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଉଭୟର
କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଦିଗ ଅଥବା ଉଚ୍ଚ-ପୂର୍ବ
ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ରହୁଥିବା । କୁଳାଯାଏ,
ଏପରି କଲେ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ
ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼ିଆଏ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ବେଳାତିର୍ବେଦ୍ୟା ବିଶାରଦ
ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବେଳେମ୍ବର ୨୨-୨୮

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
 ଉଦୟମ ନିଷ୍ଠାଳ ହେବନାହିଁ, ସମସ୍ୟା ଅବଶ୍ୟ ରହିବ, ଆନୁସଂଧକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଲବେ, ସାହିତ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା, ଡାଲବେଟିସ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ, ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି କରିବେ, ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହେବ, ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ॥	 ବିଶ୍ଵଶ୍ଵରଭିକ୍ଷ ସଙ୍ଗାଳାତ, ସାମାଜିକ ସନ୍ଧାନପ୍ରାୟ, ପାରିବାରିକ ପୌଛାଦ୍ୟ, ନୂତନ ପ୍ରୋକ୍ଷେତ୍ର କାମ୍ୟାରମ୍ୟ, ବନ୍ଧୁ ଦିଗୋଧ ହେବେ, ବିବାଦାୟ ଘଣାରେ ସଫଳତା, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ତୁଟି ଯୋଗୁ ଅସୁଧିଆ, ଧର୍ମକାର୍ୟ କରିବେ ॥	 ବୈଦିକତାର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଣସିଲ୍ପୀ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ, ପ୍ରୀତିଜନକ ନୂତନ ପ୍ରୋକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମାଣାଧାନ ପରୋଷ ଶତ୍ରୁତା, ନିର୍ମାଣାଧାନ ପରିଚ୍ଛିତ ବଦଳି, ସମ୍ପର୍କାୟଙ୍କ ସହକର୍ମାଙ୍କ ଚଞ୍ଚିକତା, ଦୂର୍ୟାତ୍ମାର ଯୋଜନା, କ୍ରମିକ ଗୋରେ ପାଠ, ଧନପ୍ରାୟ ଯୋଗ ॥	 ସୌଭାଗ୍ୟ ପେରିବ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ପରିଚ୍ଛିତ ବଦଳି, ସମ୍ପର୍କାୟଙ୍କ ସହ ମତାତ୍ତ୍ଵ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମରେ ସାମିଲ, ମାଲିମକଦମାରେ ଝୁଣ୍ଣିତା, ଚାକିରା ଅପର ପାଲବେ ॥	 କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତାରୁ ପ୍ରଶଂସା, ଶିଖିବାଣିକ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ସମସ୍ୟାର ପରିବାସ୍ୟ, ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାହାନା ବାଣୀ, ଆବଶ୍ୟକତା ମୃଦୁ ପାଇବ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭୁଲ ଝୁଖାମଣା, ପାରିବେଶିକ ଚିତ୍ତ, ରାଜନୈତିକ ବିବାଦ, ସାହିତ୍ୟ ସଙ୍ଗତ୍ୟ ସୁନାମ, ଦୂର୍ୟାତ୍ମାର ସୁଯୋଗ ॥	 ଶାରୀରିକ ଅସୁନ୍ଦରି, କାରୋଳ ଶ୍ରମ ଓ ଭ୍ରମଃ, ଏକେଶ୍ୱର ବିତ୍ତି, ସାଗମନିକ ସଭା, ଆଜନ ସହାୟତାପ୍ରାୟ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ନିର୍ବାର୍ଥପରତା, ଅଗତ ଘରାନାରୁ ଅନୁଭାପ, ନିର୍ମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ହେବ, ଭାବୁ ସହିତରେ ଅବନ୍ତି, ସତାନ ହେବୁକ ବୋରବ, ବିବାଦୀୟ ଘଣାରେ ବିଜୟ ॥
 ଦୁଲୀ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ପରେସାମ୍ୟ, ସୁତ୍ରିତ ଉଦୟମରୁ ସଫଳତା, ନୂତନମୁହ୍ୟ କ୍ରମବିକ୍ଷେପ, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ ମରାମତି, ଗ୍ରହ ସଂଖ୍ୟାକରଣ, ବିକ୍ଷେପ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସୁକମ୍ପା, ମନୋରଙ୍ଗନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଭିନ୍ୟ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧାନ ସାଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା ॥	 ବିଜା ମାନନନକ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ୟ, ଜମିଜମା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ, ସହ୍ୟାତ୍ମକ ଉଦ୍ୟାହିତ ହେବେ, ଘରୋଇ କଳହର ଅଶାନ୍ତି, ପଦମୟାଦା ବୁଝି, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତାରେ ସଫଳତା, ନିକଟତେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣା, କରଜଦାତାଙ୍କ ରାପ, ଶତ୍ରୁ ଛାଇ ଭଳି ଲାଗି ରହେବେ, ନୂତନ କର୍ମସାଧାନ, ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥିତି ॥	 ଧନୁ ସମାଧ୍ୟା ଲାଗି ରହିବ, ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ରହିଥାରେ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ, କାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା, ପ୍ରଶଂସା ଓ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ପାଇବେ, କର୍ମାରମ୍ୟ, ପାରିବାରିକ ସହମତି, ପଦମୟତା, ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପନରେ ରହିବ, ରହିବ, କାରବାର ବଢିବ, ରଣ ପରିଶୋଧ, ମାଜଳିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟାଳୋଚନା ॥	 ମନ୍ଦର ଆଗୋର୍ୟ ଲାକରୁ ଆଶ୍ୟ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ, କାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା, ପ୍ରଶଂସା ଓ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ପାଇବେ, କର୍ମାରମ୍ୟ, ପାରିବାରିକ ସହମତି, ପଦମୟତା, ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପନରେ ରହିବ, ରହିବ, କାରବାର ବଢିବ, ରଣ ପରିଶୋଧ, ମାଜଳିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟାଳୋଚନା ॥	 କୁମ୍ଭ ଅସୁନ୍ଦରିମାତ୍ର ମାନସ୍ୱାପ, ମାନସିକ ବାପ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ, ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ରହିଥାରେ, ପାନ ହେବ, ଭୁଲ ଝୁଖାମଣା ଦୂର୍ୟାତ୍ମାର ବିଳା ବିମୁଖ ହେବେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବଧାରା ବ୍ୟକ୍ତି, ସାଧାସମିତିରେ ସମର୍ଥନ ପାଇବେ, କୃତ୍ୱର ସମନ୍ଵନ୍ନା ପ୍ରାୟ ॥	 ପାନ କାର୍ଯ୍ୟହାନୀରୁ ମନସ୍ୱାପ, ମାନସିକ ବାପ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ, ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ରହିଥାରେ, ପାନ ହେବ, ଭୁଲ ଝୁଖାମଣା ଦୂର୍ୟାତ୍ମାର ବିଳା ବିମୁଖ ହେବେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବଧାରା ବ୍ୟକ୍ତି, ସାଧାସମିତିରେ ସମର୍ଥନ ପାଇବେ, କୃତ୍ୱର ସମନ୍ଵନ୍ନା ପ୍ରାୟ ॥

ସ୍ଵାମ୍ବୁଦ୍ଧପଦ୍ରୋଗୀ କିଛିମୁଣ୍ଡ

ଆମ ଭିତରୁ ଅନେକେ କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇବାକୁ ବହୁତ
ଉଳ ପାଇଥାଏଛି । ଏହା ଖାଇବାକୁ ଯେମିତି ସୁସାଦୁ
ଲାଗେ ସେମିତି ଶରୀର ପାଇଁ ଦେଶ ଉପକାରୀ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଏଥୁରେ ଭରିରହିଥାଏ ଜଣମିନ୍
ବିଷ, ସି, ମିନେବାକୁ ଓ ଆଣ୍ଟି ଅନ୍ତିବାଣ୍ଟ ଇତ୍ୟାଦି ।
କୁହାୟାଏ, କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇବା ବ୍ୟାରା ଆଖୁ ଭଲ ରହିଥାଏ ।
ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏଥୁରେ ପାଇବର
ରହୁଥିବାରୁ କୋଲେଷ୍ଟ୍ରଲକୁ କମ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା
ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ନୀତି ପ୍ରେଶରକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ
ରଖାଇବାରେ ବି ଏହା ବେଶ ସାହାୟ କରିଥାଏ ।
ଶରୀରରେ ଆଇରନ୍ ମାତ୍ରା କମ ରହୁଥିଲେ କନ୍ଦମୂଳର
ସେବନ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । କୁହାୟାଏ, କନ୍ଦମୂଳ
ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି
ପାଚନ କ୍ରିୟାକୁ ସକ୍ରିୟ କରିବାରେ ବି କନ୍ଦମୂଳର ଭୂମିକା
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାଏ । ଏହା କୋଷକାଠିନ୍ୟ ସମସ୍ୟାରୁ

A pile of purple sweet potatoes with two yellow ones.

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgargh Industrial Estate, Bhubaneswar-10. Ph : 2549302 Fax : 2549795

ପାଠକୀୟ

* ନାୟିକା ନ ହେଲେ ବି ଏହି ଚିତ୍ର ଦିନା କାହାଣୀ
ଲାଗେ ପିକା । ସେ ହେଉଛି ଜେଜେମା' ବା ଦାଦି ଚିତ୍ରି ।
ବଡ଼ ପରଦା ଓ ଛୋଟ ପରଦାରେ କେବେ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ତ
କେବେ ଶ୍ରୀକୃ ଦାଦିର ଅଭିନୟନ କରି ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଛାପ
ଛାଢି ଯାଇଥିବା ସେଇ କେତେକଣ ଦାଦି ମା'ଙ୍କୁ ନେଇ
ଉପଲ୍ବ୍ଧାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ପରଦାରେ
ଦାଦି' ଶାର୍କା ଆଲେଖ୍ୟଟି ସତରେ ବେଶ ମଜାବାର
ଥିଲା । 'କେହାଠି ଲଗାଇବେ ଦର୍ପଶ', 'ଯୌଭାଗ୍ୟ ଆଶେ
ମୟୂରପୁଙ୍କ' ଆଦି ପାଠ୍ୟ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା ।

— ଦମୟତା ସାହୁ, ପୂର୍ବବାଗା
* କାହାଣୀର ପେଡ଼ି ସେ । ସେ ହେଲେ ଶୁଣନ୍ତି ପିଲାଙ୍କ ସବୁ ଅଳି
ଅର୍ଦ୍ଦି । ତଙ୍କର ପଣତ ପୁଣି କେବେ ସାଜେ ବାପାମାଙ୍କ
ଗାଲିମାତ୍ରୁ ବଞ୍ଚିଗାର ଆଶ୍ରମସ୍ଥଳ । ସେଇ ସେହିମନ୍ୟା
ମଣିଷ ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଜେଜେମା' ।
ବାପୁକିଙ୍କ ଜାବନ ପରି ପରବାରେ ବି ଜେଜେମା' ବା ଦାଦି
ମା' ଚିତ୍ର ବିନା କାହାଣୀ ଲାଗେ ପିକା । ପରବାରେ
ଜେଜେମା' ଚିତ୍ରକୁ ଜାବନ ଭାବେ ଫୁଟାଇ ସମସ୍ତଙ୍କ
ହୃଦୟରେ ଘର କରିଥିବା କେତେଜଣ ଦାଦିଙ୍କୁ ନେଇ
ଉପଲ୍ଲାପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରିୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି
ବେଶ ହୃଦୟରେଣ୍ଠା ଥିଲା । 'ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରାଣୀ
ପାଳାଟିଲୋ' ଶାର୍ଷକ ପାଠି ବି ଆଶ୍ରମକର ଲାଗିଥିଲା ।

- ମାନତି ପ୍ରଧାନ, ବଳାଙ୍ଗୀର

* ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରୁ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ଲେଖକ, ଛଙ୍ଗିଶି
ଅନୁବାଦକ ଡ. ଧୀରେଣ୍ଡ କୁମାର ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ଜାବନି
ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ
ଖୁସି ଲାଗିଲା । ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ଲାନିତ ‘ହିଂସା ପ୍ରମା
ହୋମ’ ଶାର୍କଜ ଗପି ବେଶ ହୃଦୟପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣି ହୋଇଥିଲା ।
‘ଚିତ୍ରକର ଓ ରାଜମୁଖୀରାଙ୍କ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ’ ଶାର୍କଜ
ପାଠି ବି ହୃଦୟକୁଣ୍ଠା ଥିଲା ।

- ପ୍ରକାଶ ଶତପଥୀ, ଖୋଜ
 * ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା । ଏଥରେ
 ପ୍ଲାନିଟ 'ପାରି କରିବେ ଭୋଲା ଶଙ୍କର ନା', 'ଯଦି
 ଦୀପିକା ରାଜି ହୋଇଥାଆନ୍ତେ' ଆଦି ପାଠ ମନ୍ତ୍ରାଞ୍ଚୀ
 ହୋଇଥିଲା । ସାହିତ୍ୟକ ଗଦାଧର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଥମ
 ଗୋଜଗାରର ଅନୁତ୍ରଟି ହୃଦୟଶର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସହର
 ପୃଷ୍ଠାରୁ ଆଖାମିକ କ୍ଷେତ୍ର ବିର ସର୍ପକରେ ବହୁ ଅଳଶା
 ବଥା ବାହିନୀରେ । - ପରେଣ୍ଯ ଲାଭ ଦେଯାପାଇ

* ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରୁ ‘ତ୍ରୀଅଧିଳାଇପ୍’ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । ବ୍ୟଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠାରେ ଯୁନିଟି ‘ଡୋ’ ପାଇଁ ମର୍ମଯୁଗା ମନ୍ଦ’ ଶାର୍ଷକ ପାଠି ବେଶ ଶିଖଣୀୟ

ଥିଲା । ବ୍ୟାକ୍‌ପେଜ୍ ପୃଷ୍ଠାଟି ବି ମନଙ୍ଗୁଆଁ ହୋଇଥିଲା ।
- ରୂପେଶ ଷଡ଼ଳୀ, ମାଲକାନାଗିରି

ବିଶେଷ ୩୦

ଏଥରର ପ୍ରକୁଳଦରେ ଥିଲା
 'ପରଦାରେ ଦାଦି,
 ଲାଗୁଥିଲା ଭାଗା ନିଆରା
 ଦେଉଥିଲା ନୁଆ ନୁଆ ଲସାରା ।
 ଆହୁରି ହୃଦୟଶୂନ୍ଯ ଥିଲା
 'ପ୍ରାଣିଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରାଣ
 ପାଳିଛିଲେ' ଲେଖା
 ବିଦ୍ୟା, ବ୍ୟାକପେଜର ଲେଖା ବି
 ଦେଉଥିଲା ନୁଆ ନୁଆ ଶିଖା ।
 ସେଥିପାଇଁ ହେ ଛୁଟିଦିନ
 ତୁମକୁ ଭଲପାଏ ସବୁଦିନ ।
 - ଆୟଷ ମହାନ୍ତି, ପରା

ବ୍ୟାକୁ କିମ୍ବତି

ବନ୍ଧୁପାତକୁ ଘୋଷେ ତାଳଗଛ । କିନ୍ତୁ ତାଳଗଛର
ସଂଖ୍ୟା କମି କମି ଚାଲିଛି; ଯାହା ତିନ୍ତା ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପରେ
ପରିବେଶ ପ୍ରେସ୍‌଱ଙ୍କର । ସେତୁ ଥୁପାଇଁ ନିଜସ୍ଵ
ପ୍ରମାସରେ କାହିଁ କେବୋରୁ ସେବାନେ
ଲାଗାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଳଗଛ..

୪୯

ତ । ଲ ଗ ଛ
ଆକାଶ ଛୁଏଁ, ବାଘାର
ବସା ଦୋହରୁ ଥାଏ

ଆଜିକାଲି ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ବିରଳ
ହେଲାଣି । ଦିନକୁ ଦିନ ତାଳଗଛ ସଂଖ୍ୟା କହି

যাইথবারু প্রাকৃতিক ভারসাম্য রহন্তাছি। দিনথলা গাঁও'র দূর
পଡ଼ିଆ, বিল হুଡ଼া, নাসাকুল আবি জাগারে লোকমানে তালগছ
লগাইথুলো। এবে তালগছ সংঘণ্যা কমি কমি গালিছ। প্রাকৃতিক
বিপর্যয়ের যেଉমাত্রারে তালগছ নষ্ট হৈথুলা তা'র অধুক
কজায়ালছি। ১০১৮ মষিহারে জঙ্গল ও পরিবেশ বিভাগ পক্ষৰ
আরম্ভ হোক্ষি মিশন তালগছ। রাজ্য বন বিভাগ তালগছ রোপণ
কার্য্যকুম্ভ গুরুত দেଇছত। এথুপাই ১০১৪৮ৰে তালগছ
লগাইবা পাইঁ প্রায় গুৱাটি চক্র খৰ্চ হৈবোলি কুহায়ালঠুলা।
পুৰি ব্যক্তিৰ পুৰুৱে তালগছ কাটিবাকু সৱকাৰা অনুমতি নেবাকু
পଡ଼ি। এসকুৰ মূল কাৰণ হৈছক্ষি বক্রপাত্ৰৰ রক্ষা কৰিব তালগছ।
তেবে তালগছৰ এই লাভ পাইবা পাইঁ প্রায় ৩০০০০ ৪০০০০
জৰুৰ সময় লাগিব। অন্যপক্ষে রাজ্য সৱকাৰক স্বচন্দন কিলিপ
কমিশনৱজ্ঞ বক্রপাত্ৰীত মৃত্যু পৰিষ্কারণকু অনুযান কলে
এথুৱ জশাপড়ে ১০১৯-১০১৮ৰে রাজ্যেৰ বক্রপাত্ৰৰে মোট-
১৯১জশাঙ্ক মৃত্যু ঘটিথুলা। জাতীয় অপৰাধ কেৰক ঝুঁঝো তথ্য
অনুযায়ী ১০১৯১৮ৰে বক্রপাত্ৰৰে ভাৰতৰে ১,৮৫০জশাঙ্কৰ
মৃত্যু ঘটিথুলা বোলি রিপোর্টৰে কুহায়ালক্ষি। উদ্বিপৰি ওড়িশা
বিপর্যয় পৰিগলনা কৰ্তৃপক্ষক (ওষধমা) হিসাব অনুযাবে
১০১৯১৮০১৭ মধ্যেৰে প্রায় ১৪৪জশাঙ্ক বক্রপাত আঘাতৰে
মৃত্যুৰোগ কৰিছত। জলবায়ু পৰিৱৰ্তন ও প্ৰদূষণ প্ৰভাৱৰে
তামাত্রা বজুছি। বায়ুমণ্ডলৰে অল্পিৰতা যোগু বজুছি বক্রপাতৰ
তাৰত্ব। তেবে মণিশ গৃহপালিত প্ৰাণীকু বক্রপাতৰু রক্ষা কৰথুৰ
তালগছৰ সুৱৰ্ণা পাইঁ জনসচেতনতা জন্মাই হোক্ষিপড଼ি। যাহাৰ
দায়িত্ব এবে স্বল্পন্তৰে নেজুছত অনেক পৰিবেশ প্ৰেমী।

ବକ୍ରପାତ୍ରୁ ରକ୍ଷା, ତାଳଗଛର ସୁରକ୍ଷା: ସବୁକୁ ପରିବେଶ ସହ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ତାଳଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଅଣ୍ଟାଡ଼ିକୁ ଜଣେ ମୃହିଣୀ । ସେ ହେଲେ ପୂରା ଜିଲ୍ଲା କୃଷ୍ଣପୁରସାଦ କୁକ ଅଧୀନ କମାଳସିଂ୍ହ ଗ୍ରାମର ଅମିତ ତରେଇ । ସେ ଜୁହୁକୁ, ସ୍କୁଲ ବୟସରୁ ବିଭିନ୍ନ ଗଛର ଚାରା ରୋପଣ କରିବା ମୋର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିବାହ ପରେ ଆମ କୁକ ମିଶନ ଶକ୍ତିରେ ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ଶାଶ୍ଵତ ଖାରକଟା ଗାଁଟ୍ ସ୍କୁଲ ପରିସର ଏବଂ ବାପମାର କମାଳସିଂ୍ହ ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ପ୍ଲାନରେ ବିଭିନ୍ନ ଫଳଗଛ ଲଗାଇ ତା'ର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲି । ଗ୍ରାମର ମଠ, ଗ୍ରାମ୍ୟପାର୍କ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରାକଟ ଆଦି ପ୍ଲାନରେ ବର୍ଷାଦିନେ ନିମ୍ନ, ବେଳ, ଅଞ୍ଚଳ, ହରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା, ଅର୍ତ୍ତନୀ, କଦମ୍ବ, ଆମ, ଲେମ୍ବୁ, ପଶାସ, ବଉଳ ଆଦି ଗଛ

ଚାଲାଣ କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ କୁଳ ଏହାତେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦୟାଳୁତା ମଧ୍ୟ
ଓ ତାଳଗଛ ଯଦି ନିମାକେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏକ ଅଭିନବ
ଅଭିଯାନ କରିଛୁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କାହାର ଜ୍ଞାନଦିନ,
ବିବାହ ବାର୍ଷିକା, ଶ୍ରୀଙ୍କ ଉସବ, ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପରାଣୀ,
ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜ୍ଞାନଦିବସ ଅବସରରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ
କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥାଏ । ପରିବେଶ
ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ
ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଅନେକ ପ୍ରଶାସା ମିଳୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ
ଏଥୁରେ ମୋଡେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିପାରୁଛି ।

ତାଳଗଛ ଅଭିଯାନ- ବନ୍ଧୁଶଂଖ୍ୟାରେ ଗଛକଟା

ଯୋଗୁ ଜଙ୍ଗଳ ଧ୍ୟାପ ହେଉଛି । ପରିବେଶ ସହୃଦୟ
ବିରୁଦ୍ଧକୁ ତିଳିକା ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁରୁଣା ତାଳଗଛ ସଂଖ୍ୟା
କମି କମି ଯାଉଥିବାରୁ ଆଗଭଳି ଆଉ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଚିଲ ଓ
କୁରବଳ ପକ୍ଷି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବନ୍ଧୁପାତରେ ଜନଜାବନ
ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଏମିତି ପରିଷ୍ଠିତିରେ ତିଳିକାର ପରିବେଶ କିପରି
ଭଲ ରହିବ, ପକ୍ଷିମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିବେ, ଏଥୁପାଇଁ
ତାଳଗଛ ବଞ୍ଚାଇବା ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଣ୍ଟାଡ଼ିଛନ୍ତି
ଜଣେ ୫୦ବର୍ଷ ବୟସର ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ହେଲେ ନକୁଳ ସୁନ୍ଦରା ।

ନୟାଗଡ଼ ଭାରତ ବିକାଶ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟମାନେ

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କୃଷ୍ଣପୁରାଦ ଅଞ୍ଚଳ ଯିଥିଆ ଗାଁରେ ତାଙ୍କ ଘର । ସେ କୁହାନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଦିନମକୁରିଆ । ଘରେ ସ୍ତ୍ରୀ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ୨ ଛିଆଙ୍କୁ ନେଇ ମୋ ପରିବାର । ଦେନିକ ମୂଲମକୁରି ଲାଗିଲେ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ ହୋଇଥାଏ । ଚିଲିକାର ପରିବେଶ ଯଦି ଭଲ ରହିବ ତେବେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏଥୁପାଇଁ ଚିଲିକା ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଳଗଛ ପାଇଁ କିଛି ସମୟ ଦେବାନ୍ତୁ ପଢୁଣ୍ଟି । ଚିଲିକା କୁରରେ ଆମ ଗାଁ । ଚିଲିକା ଉପକୂଳ ଗାଁ ରାସ୍ତାକଡ଼ ଓ ଘେରିବନ୍ତରେ ଆଜକୁ ୩ ବର୍ଷ ହେବ ପ୍ରାୟ ୧୫ହଜାର ତାଳ ଗୋଟମା (ତାଳମଣ୍ଡି) ପକାଇଥିଲି । ସେବରୁ ଗଜା ହୋଇ ଗଛ ହୋଇଲାଗିଲାଣି । ତାଳ ଗଛ ସହିତ ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଛ ଲଗାଇବା ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ଦେଉଛି । କାନ୍ଦିନ କଷ ହିଁ ଦେଇବା ମେ ଲାବନ ଦେଇଥାଏ ।

ତାଳଗଛର ଗାଁ – ତାଳଗଛର ମହିକୁ ବୁଝି ଗାଁକୁ ତାଳଗଛମଧ୍ୟ କିଣିଛନ୍ତି
ଜଣେ ୧୦ ବର୍ଷ କୟାପର ର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ସେ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାର ଘଷିପୂରା କୁକୁ
କଳନିପୂରା ଗ୍ରାମର ବଯୋଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କେଷ୍ଟର ସାହୁ । ସେ କୁହନ୍ତି, ‘ପୂର୍ବରୁ
ମୋ ବାପା ସ୍ଵର୍ଗତ ନିଶାକର ସାହୁ ବହୁ ତାଳଗଛ ଲଗାଇ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ
ତାଳଗଛ ଜଙ୍ଗଳମୁଣ୍ଡି କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କଠାରୁ ପିଲାଟିନିରୁ ପ୍ରେରଣା
ପାଇଛି । ସେବେଠାରୁ ତାଳଗଛ ଲଗାଇ ଆସୁଛି । ଏ ବିଷୟରେ ଯୁବପତିଙ୍କୁ
ସାତେତନ କରିଥାଏ । ଗାଁ କଷାଜମି ହିଡ଼ରେ ଧାଇଧାଡ଼ି ତାଳଗଛ ରହିଛି ।
ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାକୁ ‘ବାହାଲି’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ
ତଳେ ଆମ ଗାଁ କଳନିପୂରାରେ ପ୍ରାୟ ୫ହଜାରରୁ ଅଧିକ ତାଳଗଛ
ରହିଥିଲା । ଏବେ ପଢ଼ୋଶୀ ନମୁଆଁ, ଚତୁର୍ବୀରୀ, ଅଭାସାହିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ତାଳଗଛ ରହିଛି । କାଳକ୍ରମେ ବଜ୍ରପାତ, ବାତ୍ୟେ ପ୍ରଭାବରେ ଅନେକ ଗଛ
କ୍ଷତ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ହେବ ବଜ୍ରପାତ ଯୋଗୁ ବହୁତ ଜୀବନ
ହାନି ଘରୁଛି । ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ଗୋକିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମରେ ତାଳଗଛ ଗୋପଣ
ପାଇଁ ଯୁବଗୋଷ୍ଠାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ତଳେ
ଆମ ଗାଁରେ ଥୁବା ତାଳଗଛରେ ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାୟାଚଢ଼େଇ ବସା
ଦୋହଳୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଲେ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଆଜିକାଳି ସେବାରୁ କମି ଯାଇଛି ବରଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଜ୍ରପାତ ବଢ଼ିଛି । ସେଥିରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚଳିବର୍ଷ ଶା ଶହରୁ ଅଧିକ ତାଳ ଗୋଟମା (ତାଳମଞ୍ଜି) ନିଜ
ଜମିରେ ଲଗାଇଛି । ତାଳଗଛ ସ୍ଵରକ୍ଷା ଅଭିଯାନରେ ଗାଁର ଅନ୍ୟମାନେ
ସାମିଳି ଅଛନ୍ତି । ଗଛ ଲଗାଇ ତା’ର ଯତ୍ନ ନେବା ସହ ଏହାର ଉପକାରିତା
ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାତେତନ କରିଥାଏ । ଆନନ୍ଦପୂର ଉପଖଣ୍ଡରେ
ତାଳଗଛ ଗାଁ ଭାବେ ଆମ ଗାଁର ନା ଥିଲା । ତା’ ପୂର୍ବ ଗୌରବ ଫେରିବା ପାଇଁ
ସମୟକୁ ସହଯୋଗ ରହିବା ଉଚିତ । ତାଳଗଛ ବଜ୍ରପାତ ଗୋକିବା ସହିତ
ପରିବେଶ ସହିନ ରକ୍ଷାକରିଥାଏ ।

ସାମାଜିକ ସେବା କରିବା ସହିତ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷରୋପଣ

କରିଥାନ୍ତି ଏମିତିରେ ପୁରୀ ତାଳବଣିଆରେ କିପରି ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ତାଳଗଛ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବ ଓ ତା'ର ସୁରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ହାପିନେସ୍ ଫାଉସ୍ଟେଶନ ନାମରେ ଏକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନକରି ତା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଭାପତି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭୁଲାଉଛନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ୍ କୁମାର ପ୍ରଧାନ । ସେ କୁହନ୍ତି, 'ପୁରୀ ବଷଷ୍ଠାଷ ନିକଟ ଆଜଗୋଟାରେ ମୋ ଘର । ଦିନଥିଲା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁରୀ ତାଳବଣିଆରେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ତାଳଗଛ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କିଛିବର୍ଷ ହେଲା ତାଳଗଛ ଏଠାରୁ କମି ଯାଇଛି । ସମ୍ବ୍ରଦ ଓ ଚିଳିକା ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକୁଳ ଘଡ଼ିଯାଡ଼ି ବେଳେ ଜନଜାଗରନକୁ ତାଳଗଛ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ଏହା ସୁରକ୍ଷା କବଚପରି ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ଶ୍ରୀ ବୃକ୍ଷିରେ ତାଳବଣିଆର ପରିଚୟ ରହିଛି । ବିଶେଷକରି ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରାଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରୀ ସମୟରେ ତାଳଗଛକୁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ବର୍ଷର ସମୂହମନ୍ୟରେ ତାଳଗୋଟେ, ତାଳଭାଲା ଆଦିରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଭୋଗ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆଗ ପରି ସେମିଟି ତାଳଗଛ ନ ଥିବାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଢ଼ିପାତରେ ଲୋକଙ୍କ ଅକାଳ ବିଯୋଗ ଘୁଣ୍ଡି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ସଂଗଠନର ସମୟ ସତ୍ୟାମୟ ଏକ ଆଲୋଚନା କରି ପୁରୀର କେତେକ ପ୍ଲାନରେ ତାଳମଞ୍ଜି ଲଗାଇଛି । ଏଥୁପାଇଁ ୧୦୨୦ ମସିହାରୁ ହାପିନେସ୍ ସଂଗଠନ କରିଥିଲୁ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୯୮ କଲେଜରେ ଇକୋନ୍‌ମି ଓ ଶ୍ରୀଦେବ ମୁଥ୍ କ୍ଲବ ଗଠନ କରିଛି । ଏଥରେ ଏଯାଏ ପ୍ରାୟ ୨୯୬୩ ସଦସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ୨୦୨୨ ମସିହାରୁ ତାଳଗଛ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲୁ । ସେହିବର୍ଷ କୁନ ମାସରେ ତାଳବଣିଆରୁ ପାତିଲା ତାଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲୁ । ସେବେଠାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୫ଶଙ୍କ ସଦସ୍ୟ ଭୋର ୪ଟାରୁ ଓକାରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ଶଙ୍କ ସଦସ୍ୟ ଭୋର ଏଥରେ ସମ୍ମାନକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ପାତିଲା ତାଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି । ତା' ପରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ତାଳଗୁଡ଼ିକୁ ପମ୍ପାହାସ ନିକଟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗାରେ ଥାଇଛି ରଖିଥିଲୁ । ତାଳ ମଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଷାପାଣି ପଡ଼ିଲାପରେ ଗଜା ହୋଇଥିଲା । ତା' ପରେ ସେହିବର୍ଷ ତାଳବଣିଆରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ଜାର ତାଳମଞ୍ଜି ଲାଗାଇଥିଲୁ । ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ବ୍ରିତୀଯାଧର ନାହଜାର ଓ ଡ୍ରାଇଵର ସମ୍ମାନ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସର ଏବଂ ତାଳବଣିଆ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୪୬ଜାର ତାଳମଞ୍ଜି ଲଗାଇ ସାରିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପୁରୀ ବଡ଼ଦାନ୍ତର ପୌର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କଦମ୍ବ, ପେଣ୍ଟାବାଦମ ଆଦି ପ୍ରାୟ ୧୦୦୮ ଗଛ ଲଗାଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାହାକିନ୍ତି ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଁ ସ ଆମେ ସମୟ ସଦସ୍ୟ ନିଜର ସଞ୍ଚିତ ପକେଟ ମନ୍ତିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଉ । ହାପିନେସ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପାଦକ ବୌମ୍ୟରେଣୁ ଯାହୁ କୁହନ୍ତି, ତାଳଗଛର ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷାରେ ଯେଉଁ ଉପକାରିତା ରହିଛି ତାହାକୁ ଏବେ ଅନେକେ ବୁଝିଲେଣି । ଏଥୁପାଇଁ ୨୦୧୮ ମସିହାର ସରକାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି ମିଶନ ନାମରେ । ବାର୍ଷିକ

ପରିବେଶ ଓ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ତାଳଗଛର ଅବଦାନ ଅନୁମନୀୟ ।
ତାଳଗଛ ପାଇଁ ବେଶି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େନି: ସ୍ଥଳ ବିଷୟରୁ
ସେ ଡିଜିନ୍ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁରୁଥିଲେ । ପରିବେଶ ସୂରକ୍ଷା ପାଇଁ ଗଛ
ଲଗାଇଥିଲେ । ସେ ହେଲେ ମନୋକ କୁମାର ମଙ୍ଗିକ । ସେ କୁଣ୍ଡକ୍ତି, 'କଟକ
ଜିଲ୍ଲା ନିଶ୍ଚତ୍ରକୋଇଲି ନୀଳ ଅଧୀନରେ ଆମ ଘର । ଗାଁ ରାତ୍ରାରେ
ଯାଉଥିବାବେଳେ ଦେଖୁଳି ଆଗଭଳି ଆଉ ତାଳଗଛ ନାହିଁ କି ତାଳଗଛରେ
ବାଜନ୍ତରେ ବିଦ୍ୟା ଖୁଲ୍ଲାନି । ବ୍ରକ୍ଷପାତରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବହୁତ ଲୋକ
ମରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଚିତ୍କାଳି ଯଦି ତାଳଗଛ ଲଗାଇବି ଏସବୁର ସମାଧାନ
ହୋଇପାରିବ । ୧୦୨୨ ମଧ୍ୟାବୁରୁ ତାଳଗଛ ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ତୁମ୍ଭ
ଓ କୁଳାଳ ମାସରେ ଆମ ନୀଳ ଅଧାନ ଏକାଧିକ ଛୁମରେ ଥିବା ପ୍ରତିଶାଳା
ତାଳଗଛ ନିକରରେ ପଡ଼ିଥିବା ପାତିଲା ତାଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲି । ପ୍ରତି ରିବିବାର
ଗାଁର କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନେଇ ବରପଡା, ନଦୀବନ୍ଦ, କେନାଳିବନ୍ଦ,
ସାଧକନଗର, ସୁକରପଡା, ବୁନ୍ଦାଳଭେଜିବୁଥିଲା ଆଦି ଜାଗାରେ ତାଳମଞ୍ଜ
ଲଗାଇଲୁ । ଏବେ ପ୍ରାୟ ହଜାର ତାଳମଞ୍ଜ ଲଗାଇବାରିଲୁଣି । ତାଳଗଛର
ଲଗାଇବାରେ ବେଶି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େନି । ଏଥରେ ବଳଗାମ
ପତି, ଉ. ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାର ଲେଙ୍କା, ବାପୁ ଦାସ, ସୁଧାଶ୍ରୀ ଭୁଯୀଁ, ଦେବେନ୍ଦ୍ର
ଲେଙ୍କା, ହେମକତ୍ତି କୁମାର ରାଉତ ପ୍ରମୁଖ ମତେ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।
ଏହାବାଦ ନିଶ୍ଚିନ୍ତକୋଇଲି ସାତେତନ ନାଗରିକ ମଞ୍ଚର ସଦସ୍ୟମାନେ ବି ଏହି
ଅଳିମାବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ୍‌ପାତରୁ ବଞ୍ଚାଏ-: ଭାରତ ବିକାଶ ପରିଷଦର ନିୟାଗଡ଼ ଶାଖା ପକ୍ଷରୁ
ଦୂଇ ବର୍ଷ ହେଲା ତାଳ ଚାରା ରୋପଣ ଚାଲିଛି । ଏହି ଚାରା ରୋପଣ
କାର୍ଯ୍ୟକୁମାରେ ଭାରତ ବିକାଶ ପରିଷଦର ସଦ୍ୟକୁ ସମେତ ନିୟାଗଡ଼ର
ଅନେକ କୁଣ୍ଡଳୀରୀ ଯାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏକହଜାର ଲେଖାଏ ଦୂଇ
ହଜାର ଚାରା ରୋପଣ ହୋଇଛି । ଗତବର୍ଷ ତାଳ ଚାରା ନିୟାଗଡ଼ ରେଳିଞ୍ଜେ
କଲୋନି, ରେଳ ଲାଇନ କଡ଼ ଓ ବାର୍ଷିଆପଡ଼ା କୁସୁମୀ ନଦୀ ପଠାରେ
ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ଚିକିତ୍ବ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ଲାନରେ ରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚାଲୁ ରହିଛି । ଏମେଇ ଭାରତ ବିକାଶ ପରିଷଦର କୋଷାଧକ ପ୍ରତ୍ୟେ
ନାୟକ କୁହକ୍ତି, 'ତାଳଗଣ ବକ୍ରପାତରୁ ବଞ୍ଚାଇଥାଏ । ଏଥୁବେହିତ ତାଳଗଣରେ
ବାଇ ଚଢ଼େଇ ବସା କରିଥାଏ । ଏହାର ପତ୍ରରୁ ବିଶ୍ଵା, ଆସନ, ଖେଳଣା
ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରୟୁତ ହୁଏ । ତାଳସଙ୍ଗ ଓ ପାତିଳା ତାଳକୁ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଏ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ତାଳ ଚାରା କୁସୁମୀ ନଦୀ
କ୍ଳାନ୍ତରେ ରୋପଣ କରାଯିବା ନିମ୍ନରେ ମୀର କରାଯାଇଛି ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା, ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର,
ନିତ୍ୟାନ୍ତ ସାହୁ, କୈଳାସ ପଳନ୍ଦୀଯଙ୍କ

ବୈଷ୍ଣବ ସାହୁ

ନକୁଳ ସ୍ମୃତିରା, ଅମିତା ଚରେଇଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟମାନେ ।

ମନୋଜ କୁମାର ମନ୍ତ୍ରିକଙ୍କ ସହଅନ୍ୟମାନେ

ଅଳ୍ପାଶମ୍ଭାବନ୍ତି ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତ

ରହୁ ଯାହାବି ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ଯୁବତୀମାନେ ସବୁବେଳେ
ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଆନ୍ତି; ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ
ରହୁ ଅନୁଯାୟୀ ଫ୍ୟାଶନର ସବୁ ଚ୍ରେଣ୍ଟକୁ ଫଳୋ କରିଥାନ୍ତି
ଡେବେ ଏଠାରେ ସେମିତି କିଛି କ୍ରେଷ୍ଟି ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରାଗଲା; ଯାହାକୁ ଖରା ହେଉ କି ବର୍ଷା ଯେତେବେଳେ
ପିନ୍ଧିଲେ ବି ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ ...

* ଜମ୍ପୁର: ଅଳ୍ପ ଗାଇମ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍
ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ଜମ୍ପୁର。 ଏହାର ଉତ୍ତର
ଲଙ୍କ ଜମ୍ପୁର ହେଉ କି ସର୍ଟ ଜମ୍ପୁର
ଯାହାବି ପିନ୍ଧିବୁ ତାହା ଖୁବ ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି
ଲାଗିଥାଏ। ଡେବେ ଧାନ ଦେବେ ଯଦି
ଆପଣ ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ସମୟରେ
ଜମ୍ପୁର ପିନ୍ଧିବାକୁ ଚାହୁଁଆନ୍ତି, ତା'ହେଲେ
ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସର୍ଟ
ଜମ୍ପୁର ପିନ୍ଧିବେ; ଯଦ୍ବାରା କାହାଥି
ଛିଡ଼ାରୁ ସହଜରେ ମୁକ୍ତ ପାଇପାରିବେ।

* ନି ଲେଞ୍ଜ୍ ଝର୍ଟ ଓ ଚମ୍ପି: ଯଦି
କୌଣସି ସାଙ୍ଗର ବାର୍ତ୍ତାରେ ପାର୍ଟି କିମ୍‌
ଗେର ଶୁଗେଦର ପାର୍ଟିକୁ ଯିବାର ଥାଏ,
ତା'ହେଲେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନି ଲେଞ୍ଜ୍
ଝର୍ଟ ଓ ଚମ୍ପି ପିନ୍ଧିବା ଏକ ଭଲ ଅସ୍ତନ
ହୋଇଥାଏ। ଖାସକରି ଡେନିମ ଝର୍ଟ
ଅନେକଙ୍କର ପଥର ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ
ଯଦି ବର୍ଷା ହେଉଥାଏ ତା'ହେଲେ ଡେନିମ
ଝର୍ଟକୁ ଛାଡ଼ି ଅଳଗା ଯେ କୌଣସି
ପାତ୍ରିକର ନି ଲେଞ୍ଜ୍ ଝର୍ଟ ଓ ମ୍ୟାଟି
ଚମ୍ପି ପିନ୍ଧି ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।
କାରଣ ବର୍ଷାରେ ଡେନିମ ଝର୍ଟ ଥରେ
ଓଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ତାହା ଶୁଖିବାକୁ
ଚିକେ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ।

* ଶର୍ଟ୍ ଓ ଶାର୍ଟ୍:
କମ୍ପଚେବଲ୍ ଓ ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି
ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଦେଖିଲେ
ଏହି ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତଠାରୁ ଭଲ
ଅସ୍ତନ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ।
ଆଜିକାଲି ତ ଶର୍ଟ୍ ଉପରେ ଶାର୍ଟ୍
ପିନ୍ଧିବାର କ୍ରେଷ୍ଟ ଖୁବ ଚାଲିଛି।
ଖାସକରି ଡେନିମ ଶର୍ଟ୍ ସାଙ୍ଗକୁ
କଟନ୍ ଶାର୍ଟ୍ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର

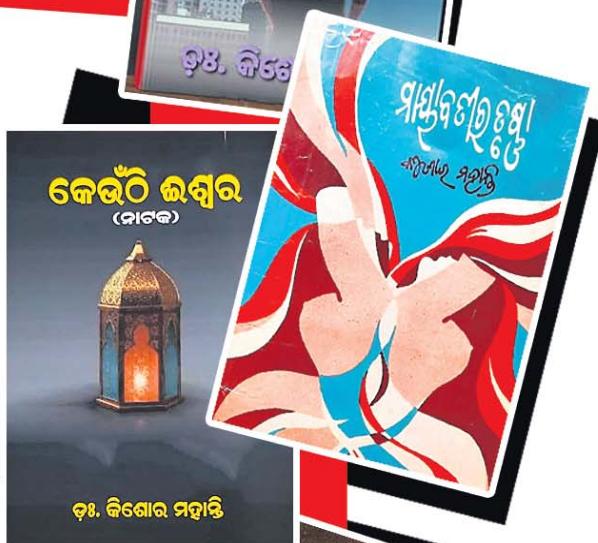
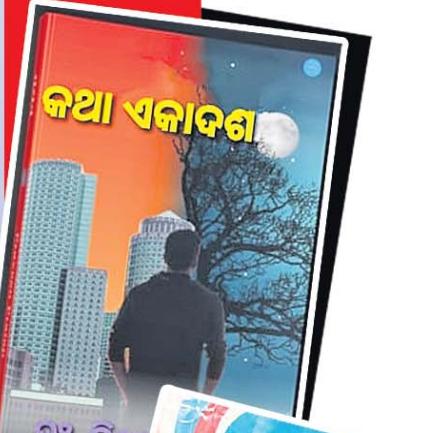
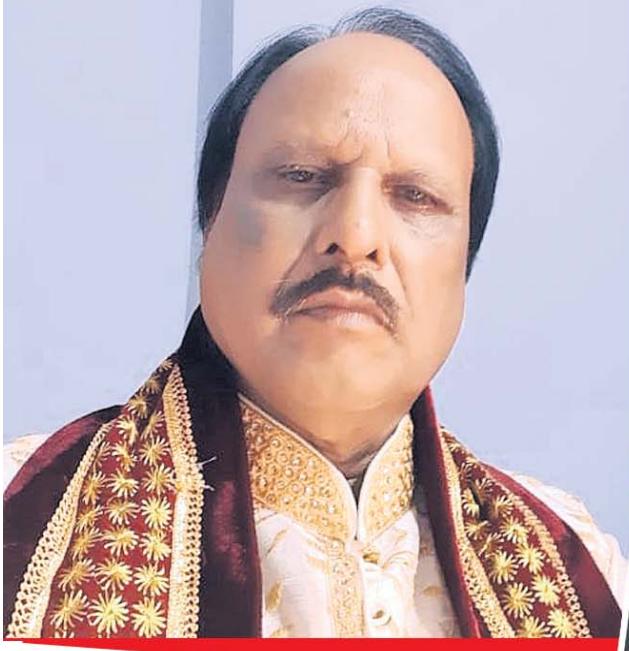
ମାନିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ବର୍ଷାରେ
କୁଆଡ଼େ ବୁଲି ଯାଉଥାନ୍ତି
ତା'ହେଲେ ଡେନିମକୁ
ଛାଡ଼ି କଟନ୍
ହେଉ
ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ଯେ
କୌଣସି
ପାତ୍ରିକର ଶର୍ଟ୍ ଓ
ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାଟି
ଶାର୍ଟ୍ ପିନ୍ଧି ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି ଲୁକ୍
ପାଇପାରିବେ।

* ଫ୍ୟାରାଲ୍ ପ୍ରିଷ୍ଟ୍ ଓ ପିଟି: ଫ୍ୟାରାଲ୍ ପ୍ରିଷ୍ଟ୍
ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ରିପ୍ରେସିଙ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।
ଯେ କୌଣସି ରହୁ ହେଉ ଅଥବା ଯେ କୌଣସି
ଅନେକଙ୍କର ପାର୍ଟି ହୋଇଥାଏ ତା'ହେଲେ
ବିଶେଷକରି ପାର୍ଟି ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶେଷ
ପ୍ଲାନକୁ ଯିବାର ଥୁଲେ ହାଲକା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ
କମ୍‌ପାଇସି, ଗୋଲାପି ଅଥବା ପିଚ୍, ଲେମନ୍
କଲର ର ଫ୍ୟାରାଲ୍ ପ୍ରିଷ୍ଟ୍ ହୋଇଥିବା ଓ ନି ପିଟି
ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତ ପିନ୍ଧି ଯୁବତୀମାନେ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ପାର୍ଟି ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

* ମିତି ତ୍ରେସ୍: ଯଦି ଆପଣ ଓ ନି
ପିଟି ପରିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଆଉଚ୍ଚପିତ୍ତ ଗ୍ରାନ୍ କରିବାକୁ
ଚାହୁଁଆନ୍ତି; ତା'ହେଲେ ମିତି ତ୍ରେସ୍
ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଅସ୍ତନ
ହୋଇପାରେ। ଖାସକରି ପ୍ରକାଶ
ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି ମିତି ତ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିବା
ଯୁବତୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ କମ୍ପଚେବଲ୍
ଲାଗିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ
ଶ୍ଵାଙ୍ଗଲିଖି ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

ମାଟେକ ପାଦ୍ମାର ଜୀବିନ

ପିଲାଦିନେ ଗାଁ ରାମଲୀଳାରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟର ଆରମ୍ଭ ।
ପରେ କଲେଜରେ ନାଟକ ରଚନା ସହ ଅଭିନୟ ଓ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦିଅନ୍ତି । ତା'ସହ କବିତା ଲେଖା ବି ରାଲେ । ସେ
ହେଲେ ଆକାଶବାଣୀ କଟକର ଅବସରପ୍ରାୟ ସିନିମ୍ୟର
ପ୍ରେସ୍ରାମ ଏକଜିକ୍ୟଟିଭ ତଥା ନାଟ୍ୟକାର ଓ ସୁଯାହିତ୍ୟକ
ଡି. କିଶୋର ମହାନ୍ତି । ଜନ୍ମ ୭୮ ଜୁଲାଇ୧ ୧୯୫୩ ମସିହାରେ । ମାତା-ଉର୍ମିଳା ମହାନ୍ତି, ପିତା ମଧୁସୁଦନ
ମହାନ୍ତି । ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସାଲେମୁର କୁକୁ ଅଧ୍ୟାନ ନରଦା,
ଲଖନୂରୁରେ । ସେ କୁହୁତି, 'ମୁଁ ଛୋଟ ଥୁବାବେଳେ
ମୋ ମା'ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡୁ ହେଇଯାଇଥିଲା । ଘରେ ଜେଜେ ଓ
ଜେମୋ'ଙ୍କ ପାଖରେ ମୋ ପିଲାଦିନ କଟିଥିଲା । ପାଠ୍ୟତା
ସହ ଅଭିନୟରେ ମୋର ଭାରି ମନ ଥିଲା । ସେହିସମୟରେ
ଆମ ଗାଁରେ ହେଉଥିବା ରାମଲୀଳାରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଭୂମିକାରେ
ଅଭିନୟ କରିଥିଲା । ଯାହା ସମସ୍ତକୁ ବୃତ୍ତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା ।
ଏଇୟ ମୋ' ଅଭିନୟର ମୂଳ୍ୟା ପଢିଥିଲା କହିଲେ ଭୁଲ
ହେବ ନାହିଁ । ମାହାଙ୍ଗାଠରେ ଅବସ୍ଥିତ ଶୌଭ୍ୟରୀ ରାଧାନାଥ
ବିଦ୍ୟାପିଠୀରେ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଏକ ଥିଲା ମାଗାଜିନ୍ ପାଇଁ
ଦିନେ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକ ମୋତେ ଗୋଟେ କବିତା ଲେଖୁବାକୁ କହିଥିଲେ । ମୁଁ
କାଣ ଲେଖିବି, ଭାବି ଭାବି ରାତି ପାହି ଯାଇଥିଲା । ଲେଖୁଣ୍ଣି ବିରୁଦ୍ଧି ।
ଶେଷରେ ଲେଖିଲି ଏକ କବିତା ଯାହାର ନାଁ ଥିଲା 'ମୋ ଗାଁ । ଯାହାକୁ
ସାରକୁ ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମିଳିପରି ବୋଲି ମତେ ଦେଖାଇଲା । ସେଦିନ
ମୋ ଖୁସୀ କହିଲେ ନ ସବେ । ସ୍ଥଳ ପରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରାଣନାଥ କଲେଜରେ
ପ୍ର-ୟୁନିଭରସିଟି ଓ ପୁରୀ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କଲେଜରେ ବିଦ୍ୟା ସାଂକ୍ଷିକି ।
କଟକ ରେଭେଲ୍‌ରେ ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍‌ରେ ଏବଂ ବାଣାବିହାର ଉତ୍କଳ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପିଏଟି ସାଂକ୍ଷିକି । ୧୯୭୪ ମସିହା କଥା, ରେଭେଲ୍‌ରେ
ଏକ ନାଟକ ପରିବେଶନ ପାଇଁ ଯୋଜନା ହେଲା । ଏଥପାଇଁ ଜଣାଶ୍ଵରା
ନାଟ୍ୟକାର ବିଶ୍ୱିତ ଦାସଙ୍କ 'ସମ୍ବାଦ' ନାଟକ ପାଇଁ କଲାକାର ଚନ୍ଦନ
ହୋଇଥିଲା । ଶେଷବେଳକୁ ମୋତେ ଏହି ନାଟକର ପୁଣ୍ୟ ଭୂମିକାରେ

ଅଭିନୟ କରିବାକୁ କହିଥୁଲେ । ଏହି ବହିରେ ଏତେବେଳ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବା ଭାରି କଷ୍ଟ ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୮୦ ପୃଷ୍ଠାର ଡାଖଲଗ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଭାବି ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲି । ଶେଷରେ କଲେଜର ମାତାମଙ୍କୁ ଯାଇ ଏହି ଗୋଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମନା କରିଦେଇଥିଲି । ହେଲେ ମୋ କଥା ମାତାମଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣି -ବିଷ୍ଣୁ ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହେମନ୍ତ ଦାସ କହିଥୁଲେ, ଆଜିଠାରୁ ଏଠାରେ ନାଟକ ଆଉ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥୁଯୋଗୁ ବାଧ୍ୟହୋଇ 'ସମ୍ପାଦ' ନାଟକର କାଳିଗୁଲା ଭୁବିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି । ମୋର ସଫଳ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ମୋତେ ବେଳୁ ଆକୃତ ଆଞ୍ଚୁର୍ମି ମିଳିଥିଲା । ବିଶେଷକର ନାଟକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନୟକୁ ମୁଁ ବେଶି ପାସଦ କରିଥାଏ । କଲେଜ ଛଡ଼ା ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ବିଜିତ ଉଷ୍ଣବରେ ହେଉଥିବା ତ୍ରୁମାରେ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲି । ବୈଶ୍ଵ ପାଣିଙ୍କ ଜୟତ୍ତା ପାଳନ ବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ କିପିର ଉଷ୍ଣକୁ ଆସିବେ ସେଥାଇଁ ଆଖ୍ୟାଖ ଗାଁର କୁର୍ବାକୁ ଯାଇ ଚିଠି ଦେଇଥିଲି । ଗାଁରେ ହେଉଥିବା ତ୍ରୁମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଦି ସହରରେ ନାଟକ କେବଳ କେତେକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସାମିତ ହୋଇ ରହିଥାଇଛି । ନାଟକ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ମଞ୍ଚ ଓ ପ୍ରୋବାହନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ମୋ କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀ ସମାପନ କଥା କହିଲେ କଟକ, ରାଉରକେଳା, ଜୟପୁର ଆକାଶବାଣୀରେ ନିଜତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ କରିଥିଲି । ନାଟକ ପ୍ରତି ଦୂରକା କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ରହିଥିଲା । ନାଟକ ଲେଖବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ବି ଦେଇଥିଲି । ମୋର ଗବେଷଣା ସମ୍ପଦ ଥିଲା - 'ଅବିଭାଗ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକନାଟ ଦେଶାଆ ନାଟ' । ମୁଁ ଲେଖୁଥିବା ନାଟ୍ୟପୁସ୍ତକ ଭିତରେ 'ଭିକ୍ଷୁ ସମାପନ ସର', 'ପ୍ରେମ ଉପାତ୍ୟକାରେ ଘଟ', 'ହେଜୀବାଇଥା ଜୀବନ', 'ପ୍ରତାକ୍ଷା', ଗାଁତିବିତା 'ଜହାଗରିର ଗାତି' । ଅନୁବାଦ - ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା ଏବଂ ଗଞ୍ଜ-ବଜରଜୀ ପ୍ରସାଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଞ୍ଜ, ମାୟାବତୀର ତୃଷ୍ଣା । ଏହାପହି ଏକାଧିକ କବିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଛି । ଏଯାଏ ଶତାଧୂନ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିପାରିଛି । ପ୍ରାୟ ୧୫୦ଟି ରେଡ଼ିଓ ନାଟକ ପରିବେଶଣ କରିଛି । ୧୪ରୁ ୧୦ଟି ନାଟକ ବହି ଅନୁବାଦ କରିଛି । ଚଣ୍ଡିଗଢ଼ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଜାତୀୟପ୍ରକାଶ ଉଷ୍ଣବରେ -ସଂଗୀତ ରୂପକ-ନଦୀ ତୁ ପୁଣ୍ୟବତୀ କୁ ପ୍ରୟୋଜନା କରିଥିଲି । ଏତଦୁ ବ୍ୟାତୀତ ବିଜୟ ଶତପଥାଙ୍କ ଲିଖିତ ନାଟକ - କର୍ଣ୍ଣୁ, କାରାଗାର ଆମ୍ବାକଥା, ଶୋଣିତ ସ୍ଵାକ୍ଷର, ପ୍ରଳୟ ପରେ ଆଦି ଏକାଧିକ ବେତାର ନାଟକ ପ୍ରୟୋଜନ କରିଛି । ଏପରିକି ବିଶ୍ଵିଷ ସୁମାତ୍ରିଯକ କାଳୟ ରଚଣ ପଣିଗ୍ରହାୟ, ଗୋପାନାଥ ମହାନ୍ତି, ସୁରେତ୍ର ମହାନ୍ତି, ପ୍ରତିଭା ରାଯ, କାହୁ ରଚଣ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ରଚିତ କେତେକ ଉପନ୍ୟାସକୁ ବେତାର ନାଟକ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲି । ପୁଣ୍ୟ ଅନ୍ତରୂପୀ ବି ଗ୍ରୂପ କଟକ, ମଞ୍ଚରେ ସୁରେତ୍ର ମହାନ୍ତିଙ୍କ 'ଅଚଳାୟତନ କୁ ନାଟ୍ୟବୁପ ଦେଇଥିଲି । ସାମୟକ୍ରମେ ନାଟ୍ୟାଗାର, ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଦେମୀ ଓ ଓଡ଼ିଶା ନାଟ୍ୟ ସଂଘର ମିଳିତ ଉଦୟମରେ ମୋ ଲିଖିତ ନାଟକ 'ପ୍ରତାକ୍ଷା' କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିବା ବେଳେ ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲେ ଶିବଶଙ୍କର ତ୍ରୁପାଠୀ । ମୋର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଗାତ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ ହୋଇ ଆକାଶବାଣୀ କଟକରେ ବାଜୁଛି । କିନ୍ତୁ ଗାତ

ମୁଖ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାରିଛି । ଗାତ ଲେଖାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ମୋ ମତରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଚିରାକର୍ଷଣ ଲୋକଙ୍କା, ଲୋକ ନାଟକ, ଲୋକମୂଦ୍ୟ, ଲୋକ ସଂଗୀତ ଆଦି ବଳିଶ୍ଵ ଓ ମନୋରଞ୍ଜନଧର୍ମୀ କଳା ଭାରତର ପ୍ରତିଟି ଆଦିବାସୀ ଅଧୁନିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଲୋକମୂଦ୍ୟ, ଲୋକସଂଗୀତ ଓ ଲୋକ ନାଟକର ପ୍ରତାର ପ୍ରସାର ଠିକଭାବେ ହେଉଥାଏ । କିଶୋର ମହାନ୍ତିକ ସାମଗ୍ରୀକ କଳା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଅବଦାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ‘ବିଶ୍ୱର ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ ପୁରସ୍କାର’, ‘ଗୋକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ପୁରସ୍କାର’, ‘ପୁର୍ଣ୍ଣମୁଖି ମିଶ୍ର ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ସ୍କ୍ରାପରୀକୀ’, କିଳଙ୍ଗ ପୁସ୍ତକ ମେଲା, ଚଣ୍ଡିଗଢ଼ ଠାରେ ଆଯୋଜିତ ଜାତୀୟପ୍ରତରେ ଆକାଶବାଣୀ ବର୍ଷକ ଉତ୍ସବ ଆଦି ଆହୁରି ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନିତ ହେଇଛନ୍ତି ।

-ସମ୍ପଦିତ୍ତାରୀ

ଦୁଇଟି କବିତା

—ରଶ୍ମୀ ମହାପାତ୍ର

୧. ଯୋଗ

ଖାଲି, ଅଧା ନା ଭର୍ତ୍ତ ?
 ପିତଳ ଗ୍ରୀସ ଯାନି ହୋ,
 ଖୁବି ପରିଷିବ ଯେ
 ପାରନି କଣା ଖାଲି,
 ଦୂର ତଳ ଛାଇର
 ଲୋଭ ଦେଖାଅନି,
 ବର୍ଷବାର ଯୋଗ ନାହିଁ
 ମାଠିଆର ଶୋଷରୁ
 ହାତିର ତୋକରୁ
 ନିଜ ଭାଗ ଖରାରୁ।

୨. ସମାରୋହ

ସେ ମୁହଁମାନେ
 ଆସିବେ ଜ ଆସିବେ
 ଗୋଟେ ତାକରାରେ
 କଳା ବୋଲ, ନୀଳ ବୋଲ
 ଦେଖେଇଦେବେ
 ଗାଲ ନାକ କପାଳ,
 କରିଆ ଗୁଡ଼େଇ
 ତଙ୍ଗାକୁ ମୁଣ୍ଡେଇ
 ପହାଁର ପହାଁର ଆସିବେ,
 ଡରେଇଦିଆ
 ପଡ଼ିଉଠି ଧାଇଁବେ ଖାଲିପାଦ
 କଣ୍ଠବଣା, ଚୋରାବାଲି
 ଖରା ତରା ମାତି
 ଲୁହ ରହୁ ପୋଛି ପୋଛି,
 ତୁମା ଶିଖାଇଥିବା ଗୀତଟି
 ଅବଶ୍ୟ ପୁଖୁଷ୍ଟ କରି ଆସିବେ,
 ଫୁଲମାଳରେ ଛୁମ ବେକ
 ନଇଁପଢ଼ିଥିବ।

— ଓଶିଅ୍ରାରା, ମୁଖ୍ୟାଇ
 ମୋ: ୯୭୨୪୯୭୭୭୦୮୮୮୯୯

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ଜନ

—ଲିନାରାଣୀ ଧଳ ମଙ୍ଗରାଜ

ସେଦିନ ରାତି ସବୁ ନ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଦିନରୁ ରାତି ତା'ର ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୟା ରାତି ! ଅମାବାସ୍ୟାର ଜନ୍ମ, ଶୁନ୍ମଶାନ୍ତି ନୀରବତା, ନିରାହ ନିର୍ଜନତା, ଅସ୍ତ୍ରଚାରା ସମପ୍ରେସେମିତିଅଞ୍ଚଳ ଭିତ୍ତି ବସିଛନ୍ତି ତା'ର ପ୍ରିୟ ରାତିରୁ ତାକୁ ଦୂରେଇ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ସେ ଘରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛି । ସବୁଦିନ ଗୋଟିଏ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ବିରକ୍ତ ଲାଗିଲାଣି ତାକୁ । ତା'ର କାକିର କେବେ ହେବ । ନ ହେଲେ ତା'ର ରୋଜଗାର ପକ୍ଷା କ'ଣ ? ପରିଶ ପୂରି ଛବିଶ ହେବ ଆଉ କେତେବେଳେ ହାତଗଣତି ଦିନ ପରେ । ତା' କାକିର ପାଇଁ ଯେ କେତେକଥା ଅଟକି ଯାଇଛି, ସେବୁ ତାକୁ ବିକ୍ରି କରିପକାଇଲାଣି । ସର୍ବଶୁଣସମନ୍ତା ନାନୀର ଯୌବୁକ ପାଇଁ ବାହାଗର ଭାଜିଯିବା, ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ତ୍ତ ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିବା ବୋଉର ଅପରେଶନ, ମୁନାର ବହୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଆଭିଶନ । ଦିନରାତି ଖଟି

ଖଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦାନା ଯୋଗାଉଥିବା ବାବା ଯେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି, ତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାମ ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଶା ତା' ଉପରେ ଅଥବା ସେ ପାରୁନି । ତେଣୁ ସେ ସବୁକିଛିନ୍ତି ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଏକମୁହଁ ବାହାରି ଯାଉଛନ୍ତି । ପଳାତକର ବା ସ୍ଵପ୍ନ କ'ଣ ?

ରାତି ବିକିଷ୍ଟ ବଢ଼େଇ, ଜୀବଜୀବୁକୁ ଚଳିବେଳିକି କରିବେଇଛନ୍ତି । କେଉଁ ଚଢ଼େଇ ବିକଳ ଆରମ୍ଭନାଦ ତାକୁ ବୋଉର ପଶତ ମନେପକାଇ ଦେଲା । ତରିଗଲେ ସେ ମୁହଁ ଲୁଗାଉଥିଲା ବୋଉ ପଶତରେ । କିଛି ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାକୁ ତା ବୋଉ ପାଇଁ, ତା ପରିବାର ଲାଗି । ଆଗରୁ ବରୁଥିବା ପାଦ ଏକନିଃଶ୍ଵାସରେ ପଛକୁ ଫେରି ଘରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ।

ସବୁଦିନ ରାତି ପରି ବାବା, ବୋଉ, ନାନା, ମୁନା ସମପ୍ରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାକୁ, ରାତିର ଖାଲିବା ସାଙ୍ଗହୋଇ ମିଶିକି ଖାଲିବା ପାଇଁ ।

—ଶତାବୀ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୮୯୪୯୦୮୮୮୮୯୯୯

ସୁଗଳବନ୍ଦୀ

— ସୁମିତା ବେହେରା (ବାପି)

ଖୋସ ଦେଲି ଯଦି
 ତେ' ପ୍ରୀତି ନିଆଁରେ
 ଦେବୁ ନାହିଁ ମୋର ଦୋଷ,
 ଦୀପଶିଖା ପାଇଁ
 ପତଙ୍ଗର ଦୃଷ୍ଟା
 ଥାଏ କି ତା' ଅବସୋଧ ।

ସପନ ପଖନା
 ଜହାରାତିର୍ବି
 ତୁମେ କି ଚାହିଁନ କେବେ !
 ଭିଜୁଛି ଆଜି ମୁଁ
 କାହାକୁ କୁହ ତ
 ଭରା ଶ୍ରାବଣରେ ଏବେ ?

— ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୭୮୦୯୭୩୭୦୮୮୮

କେବେ ଭାବି ନ ଥୁଲେ ଜ୍ୟାକ୍ରମିତ

ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ମୁଦ୍ରାରା ଗାଇଗଲ ବିଜୟିନୀ ଜ୍ୟାକ୍ଲିନ୍ ପର୍ମାଣ୍ଡିଷ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲେ ଯେ, ଏ ଦିନେ ଅଭିନୟ ଦୁନିଆରେ ପାଦ ଥାପିବେ । ମୂଳିତର୍ବଟ ଅପ ସିତାନୀରୁ ମାସ କମ୍ପୁନିକେଶନ ଡିଗ୍ରି ୧ ହାସାଲ କରିବା ପରେ ସେ ବୈବ୍ୟତିକ ଗଶମାଧିମରେ ଯାମାଦିକା ଭାବରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ମଡେଲିଂ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ୨୦୦୭ ମାର୍ଚ୍ଚିଆରେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ମୁଦ୍ରାରା ପୁରୁଷ ପର୍ମାଣ୍ଡିଷ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲେ । ୨୦୦୯ ମାର୍ଚ୍ଚିଆରେ ଆଲାଦିନି'ରେ ମାନ୍ୟିକା ଭାଇକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଦେଇଥିଲେ ।

ତା'ପରେ ସେ ଆର ପାଛକୁ ଫେରି ଗାହୀଁ ନାହାନ୍ତି । ଅମେକ ଚଳିଛୁଗେ କରି ସାଉଠିଛି ପ୍ରଶଂସା । ଜ୍ଞାନକଲିନ୍ କୁହାନ୍ତି, “ମାସ କମ୍ପୁଟିନ୍କେଶନ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଳ ପରେ ମୁଁ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲି ଯେ ଦିନେ ଆକ୍ରମିତାର କରିବ ବୋଲି । ମୋର ଘୋଷାଗ୍ରୀ ଯେ କିମ୍ବାରେ ମୁଁ ହେଲାମାତି କିମ୍ବା ବିଶେଷ

ଭାବରେ ଦୁ ବେଶ୍ କେତୋଟ ହୁଏ ସନ୍ଧାନ
ଅଭିନୟ କରିଥାଲିଲି ।” ନିକଟରେ
ଅଭିନୟ କରିଥୁବା ଏକ ମୂର୍ଖଙ୍କ ଭାବ
‘ଶୁର୍ମରାଜୁଭାବ’ର ଚିନ୍ତା ରିତି
ହୋଇ ତାହା ବେଶ୍ ଭାଲୁଛି
ହେଲାଛି ।

ଜ୍ୟାକ୍ଲିନ

ପୁନମ୍

ଭୁଲକ୍ଷଣ ନାୟି କରୀମା

କରୀନା କପୁର ଗୋଟିଏ କଥାକୁ କଦାପି ଛୁଲି ନ ଥାନ୍ତି ଶୁଣ୍ଡିକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସାଙ୍ଗରେ ଏହାକୁ ଯେମିତି ହେଲେ ନେଇଥାଆନ୍ତି ହେଲେ ତାହା ଏମିତି କ'ଣ ଯେ ସେଥିପାଇଁ ବେଶ ଉପର ଥାଆନ୍ତି ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ ? କଥା କ'ଣ କି ଶୁଣି ସମୟରେ ସେ କଦାପି ସୋଠାକାରୀ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତିନାହିଁ । ସବୁବେଳେ ନିଜ ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଲିଥାଆନ୍ତି ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କରୀନା କହୁନ୍ତି, “ଘର ଖାଦ୍ୟ ଖାଲବା ମୋର ପିଲାମି ଦିନରୁ ଅଭ୍ୟାସ । କାରଣ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନିଜ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପିଲାମେସବୁ ନେଇ ବେଶ ସଚେତନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଶୁଣି ପାଇଁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ନିବା । ଏହି ଧାରା ମୁଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ବଜାୟ ରଖିଛି । ହୁଁ, ଏକ ନିକଟରେ ମୋ ଅଭିନାତ ‘ବଜିଙ୍ଗହାମ ମତର୍ଦର୍ଶି’ ରିଲିଜ ହୋଇଛି । ହେଲେ ଏହାର ଓପରି ରେସପନ୍ ସେତେବା ଭଲ ମିଳିନାହିଁ । ତେବେ ବି ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଥ୍ରୀଲର କାହାଣାକୁ ଦର୍ଶକ ନିଷ୍ଠାପନ ବୁଝିବେ ଏବଂ ପିଲାମି କଞ୍ଚ ଅଧିଷ୍ଠରେ ଭଲ ବିଜନେସ କରିବ ବୋଲିବ ମୋର ଆଶା ରହିଛି ।” ଖାସ କଥା ହେଲା ଚିଲିତ ବର୍ଷ ଦୀପାବଳିଟି ତାଙ୍କ ଅଭିନାତ ‘ସିଦ୍ଧମ ଏଗେନ୍’ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଗୋହିତ ସେତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ପିଲାମି ରେ ଅକ୍ଷୟ ଦେବଗନ, ସନ୍ତି ଦେଓଲ,

ରଣବାର ସିଁ, ଦାପିକା ପାଦୁକୋନ୍ତୁ
ଅକ୍ଷୟ କୁମାର, ଚାଇଗର ଶ୍ରୀପ
ଅଞ୍ଜନ କପୁର ଏବଂ ଜ୍ୟାନିକ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର
ଅଭିନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି
ଏହି ବିଶ୍ୱ ବଜେଟ
ଫିଲ୍ମ ବଜ୍ରୁ
ଆପଣ ସ ୬ ଟଙ୍କା
ରେକର୍ଡ ସୃଷ୍ଟି
କରିବ ବେଳିକ
ଆମୁ ମାନ୍ଦୁ
କରାଯାଉଛି।

କରୀନା

**କେବେ ପ୍ରେସିକା,
କେବେ ପା'**

ଜଣେ କଳାକାର ତା'ର ଅଭିନୟ ଜୀବନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରରେ
ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହେଁ । ହେଲେ ଅନେକ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମା'
ଭୂମିକା, ଖାସକରି ନିଜ ସମବ୍ୟକ୍ତ ଅଭିନେତାଙ୍କ ମା' ହେବାକୁ ରାଜି
ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାରେ କେତେକଣ ଅଭିନେତ୍ରୀ
ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ କଳାକାରଙ୍କ ଅପୋଜିଗ୍ରରେ ନାଯିକା ସାଙ୍ଗିଥୁଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମା' ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥୁବାର ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ପ୍ରିଦ୍ଵିଦା ରେହମାନ୍ । ୧୯୭୦ରେ ରିଲିଜ
ହୋଇଥିବା 'ଅଦାଲତ'ରେ ସେ ଅମିତାଭ ବଜନଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଭୂମିକାରେ
ଅଭିନୟ କରିଥୁଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ରିଲିଜ ହୋଇଥିବା 'ତ୍ରିଶୁଳ'
ଫିଲ୍ମରେ ସେ ତାଙ୍କର ମା' ରୋଲରେ ଦେଖାଦେଇଥୁଲେ ।

ଫେରୁଛନ୍ତି ରମ୍ପାନ

A close-up portrait of a young man with dark, wavy hair and a well-groomed beard. He has a serious, contemplative expression, looking slightly to his right. The lighting is soft, highlighting his features against a plain, light-colored background.

ଇମ୍ବାନ

ମୋଡିଲା ଚିତ୍ର ପିଲିଗଲା..

କଥାରେ ଅଛି ଖୋଜିଲା ତିଜ ମିଳିଗଲା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶୁସ୍ତ ବନ୍ଦ ବାତ ମାନି ନ ଥାଏ । ଆଉ ସେଥିରୁ ତୃପ୍ତି ଡିମ୍ବି ବା ବାଦ ପଡ଼ନ୍ତେ କିପରି ? କଥା କ'ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭଲ ପିଲ୍ଲାର ଅପର ମିଳିଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅନୁରାଗ ବସୁଙ୍କ ଆଗାମୀ ପିଲ୍ଲାରେ ସେ ନାୟିକା ସାରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏନେଇ ଖୋଦ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୂଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଏକଥାକୁ ସହଜରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ଏ ନେଇ ତୃପ୍ତି କହନ୍ତି, ‘ଅନୁରାଗ ସାରଙ୍କ ପିଲ୍ଲାରେ କାମ କରିବାର ଗାର୍ମ ନିଆରା । ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ ଏ ନେଇ ସୂଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ମୁଁ ସହଜରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରି ନ ଥିଲି । ଏଥରେ ମୋ ଅପେକ୍ଷିତରେ ଅଛନ୍ତି କାର୍ତ୍ତିକ ଆର୍ଯ୍ୟନ । ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ମୋତେ ଏକ ରୋମାଣ୍ଟିକ ଭୁମିକା ମିଳିଛି, ଯାହା ମୋ ବ୍ୟାରିଯନ ପାଇଁ ଶୁଭ୍ରପ୍ରଦ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ବାଲି ଆଶା ରଖୁଛି ।’ ଅନୁରାଗଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଏହି ପିଲ୍ଲାର ଗଳଟଳ ରହିଛି ‘ଆଶିକୀ-ଗା ।’ ଦୂଷଣ କୁମାର ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା ଦେଇଥି ଦେଇଥି ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ମାସ ୨୪ରୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଚିତ୍ରର ଶୁଣ୍ଡିଆ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ସୁନ୍ଦା ଶୁଣ୍ଡିଶେଷ କରିବାକୁ ପିଇ କରାଯାଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଭୂଷଣ କୁମାରଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ବାଜମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ପ୍ରମୁଖ ‘ଭୁଲ୍ ଭୁଲୋଯ୍ୟା-୩’ରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିକ-ତୃପ୍ତି ଯୋଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏହି ପିଲ୍ଲାଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ନଭେମ୍ବର ୧ରେ ରିଲିଜନ୍ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ।

ପାଞ୍ଚଇ ଆସୁଛି ଦିନ

ଦିନ ଥୁଲା ବଳିଉଡ଼ରେ ସେ ରାଜ୍ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ବିଦେଶରେ ଘର ସଂପାଦିତ କରିବା ସହ ହଳିତତ ପିଲ୍ଲରେ ଆହିଁ କରିବା ପରେ ବଳିଉଡ଼ରୁ ସେ କିଛିଟା ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଗୋପ୍ତା । ତେବେ ଆସନ୍ତା ମାସରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ମରାୟୀ ସିନେମା ‘ପାନି’ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଆଉ ଏହାକୁ ନେଇ ବେଶ ଭାବୁକ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ । ଏହି ସିନେମା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରିୟଙ୍କା କହନ୍ତି, “ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅଛୋବରରେ ମୋ ଅଭିନୀତ ମରାୟୀ ପିଲ୍ଲ ‘ପାନି’ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହାର କାହାଣୀରେ ଭିଜନତା ରହିଛି । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମରାୟାତ୍ରା ଅଞ୍ଚଳରେ ପାଣି ସମସ୍ୟାକୁ ଆଧାର କରି ଚିତ୍ରିତ କାହାଣୀ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ପାଣିର ମହିତ ଏବଂ ଏହାର ସଂରକ୍ଷଣ ଉପରେ ଏଥୁରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି । ପିଲ୍ଲଟିରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ବାର୍ତ୍ତା ରହିଛି । ତା’ସହ ପାଣି ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ସତେତନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛି । ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବରେ କେବଳ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ କଲେ ହେବ ନାହିଁ, ନିଜକୁ କିଛି ଜନସତେତନତାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମିଲ କରିବା ବି ଜରୁରୀ ।” ତେବେ ଏହି ପିଲ୍ଲଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ସାହିତ୍ୟକ ନିରଞ୍ଜନ ନାୟକ
ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମେକ୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ପୁଅମ ରୋଜଗାର ଟଙ୍କା ମା'ଣ୍ୟ ଦେଇଥୁଳି

ମୁଁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲି । ପରେ ନିଜ ଗୀର୍ଘ୍ୟ ବିଦ୍ୟାମନ୍ତିରରେ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ଯୋଗଦେଇଥିଲି । ସେଠିକାର ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଞ୍ଚଟି ଅତି ଉନ୍ନତ । କ୍ରମଶାହ ମୋର ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ବଢ଼ିଲା । ମୋର ଅନୁଭବ ହେଲା, ଶିକ୍ଷକ ହେବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ଏକ ଭିନ୍ନ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା । ସେହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଥିଲା ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଶହ ଚଙ୍କା ; ଯାହାକୁ ଆଶି ମୁଁ ମୋ ମା'ଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି । କିଛିଦିନ ସେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କଲାପରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଜୟପୁରରେ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ୍ ପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେଲି । ବିଷମକଟକ ଭାୟ ସୁନାବେଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତାଲିମ୍ ନେବା ପରେ କିଛିଦିନ ରାଯଗଡ଼ା କେମ୍ବାୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଯୋଗଦେଲି । ପରେ ତିକିରି ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟ କିଛିଦିନ

ଶିକ୍ଷକତା କଲି । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶା
ସରକାରଙ୍କ କୃଷି ଓ କୃଷକ ସଶ୍ରଦ୍ଧାକରଣ ବିଭାଗ
କାଶୀପୁରଠାରେ ଏଗ୍ରବିଳଗର ଅଧିକାର(ୱେବ୍)ର
ରୂପେ ଅବସ୍ଥାପାଇଛି । ସେତେବେଳର ପାଞ୍ଚଶହ୍ର
ଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନ ରୋଜଗାରଠାରୁ କମ
ହୋଇପାରେ କିମ୍ବୁ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ମନରେ
ନିଆରା ପୁଲକ ଭରିଦେଇଥିଲା । ଏହା ମୋତେ
ଆଗରୁ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା ;
ଯାହାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆଜି ମୁଁ ଏହି ଖାନରେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ତେବେ ବୃଦ୍ଧ ମୋର ସରକାରୀ
ଚାକିରି ହେଲେ ହେଁ ପ୍ରବୃତ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲେଖାଲେଖ ।
ମୋ ଅଜା ସ୍ଵର୍ଗତ ଘାସିରାମା ନାୟକ ଟିକିରି
ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ।
ତାଳପତ୍ର ପୋଥରେ ଅଙ୍ଗଳ ଲିଖିତ ବିଭିନ୍ନ
ଉପାଦେୟ ଲେଖା ଆମ ଯରେ ସାହିତ୍ୟ
ଲେଖାବାର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହାପରି
ମା' ଭରବତଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ନବମ ଶ୍ରେଣୀରୁ

ମୁଁ କବିତା ମନସ୍ଥ ହେଲି । ବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ,
ମୋର ଶିଶ୍ଵକ, କାଶାୟପୁର ମାଟିର ପ୍ରକୃତିକୋଳ,
ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟକମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ସହ ମୋ
ମା' ବାପାଙ୍କ ସହଯୋଗ ମୋତେ ଲେଖାଲେଖୁ
ଦିଗରେ ଆଗେଇନେଲା । କ୍ରମଶାହ ମୋର କବିତା,
ଫିଚର, ପ୍ରମ୍ବ, ଗଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ଖବରକାଗଜ ଓ
ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । କାଶାୟପୁର ଭଳି
ଉପାତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାହିତ୍ୟର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା
କାଠିକର ପାଠ, ତଥାପି ଯେ ଅସମର ନୁହେଁ ଏହା ମୁଁ
ଅନୁଭବ କଲି । ଏଠାକାର ଦିଗନ୍ତ ବିଷ୍ଟୁତି ମାଳକୂରୀ,
ଯୌନର୍ଧ୍ୟ ବିମଣ୍ଟି ପ୍ରକୃତିକୋଳ କବିପ୍ରାଣ ମନକୁ
ଆନମନା କରିଦିବ । ଏହାହାତ୍ତା ଜଣେ ଗହିଲେ
ଜନଜାଟିଙ୍କ ଉପରେ ଗବେଷଣା ଦି କରିପାରିବେ ।
ମୋର ଏ ଜନଜାଟିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ
ହେଉଛି 'ଫେଙ୍ଗ ପରଜା' । ସବୁବେଳେ ମୁଁ ମୌଳିକ
ଲେଖାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏଇଛି । କିଛି ନୂଆ କରିବା
ଦିଗରେ ଅଧିକ ଯଦିଶୀଳ ହୋଇଛି ।

ଏପଟେ ଛାଇକୁ ସେପଟେ ଖରା, ରତ୍ନୀଳା ରାଧୁକା ନ ଦିଏ ଧରା

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ମନର ରଙ୍ଗାଳା ରାଧୁକା ସହଜରେ ଧରା ଦେଉନି । ସେ ମୋ ସହ ଏମିତି ଖେଳୁଛି ନା ତା' ମନରେ ଆଉ କିମ୍ବା ଅଛି ?

-ସରୋଜ କୁମାର, ବାଲେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମରେ ଲୁଚକାଳି ଖେଳର ମଜା ନିଆଗା । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ସହଜରେ ଧରା ଦେଉନି । ଅର୍ଥାତ୍, କେତେବେଳେ ନା କେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ ହେଉଛି । ଏହି ପ୍ରେମର ଛାଇ ଆଲୁଆ ଖେଳର ମଜା ନିଅନ୍ତୁ ନା ! ‘ଏପଟେ ଛାଇନ୍ତୁ ସେପଟେ ଖାରା, ରଙ୍ଗଲା ରାଧିକା ନ ଦିବ ଧରା’ । ଏହାକୁ ଏତେ ହିତିଯସିଲି ନ ନେବା ଭଲ । କାରଣ ପ୍ରେମର ଅସଳ ମଜା ଏହି ଲୁଚକାଳି ଖେଳରେ ହିଁ ରହିଛି । ଆମର ଦର୍ଶକାଦୃତ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାର ଗାତ୍ରିଏ ଅଛି—‘ଦେଲେ ଧରା କଥା ସରେ, ଥାଏ ମଜା ଦୂରେ ଦୂରେ...’ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକା କଥା ସବୁରେଳେ ଭାଙ୍ଗିଛି । ମୋର ଏହି ଭାବନା କେବେ ସତରେ ପରିଣାତ ହେବ କହିବେ କି ସାଥୀ ?

-ଡକ୍ଟର ପ୍ରଧାନ, ରାଉରକେଳା

ଉତ୍ତର: ଧାତି ନ ମାନି ଆପଣ ପ୍ରେମରେ ବହୁ ଦୂରକୁ ଉଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେମ ନିଶା ଥରେ ଘାରିଲେ ଭଲ ମାନ ଜଣାପଡ଼ି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବୁ ପ୍ରତିଟି କଥାକୁ ଆବୋ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯାହାକୁ ମନକୁ ମନ ଭଲ ପାଇ ବସିଛନ୍ତି ତା' କଥା ଭାବି ଦିନ ବିତ୍ତ୍ୟାରିଛି । ତେଣୁ ସେଇ ଭାବନା ଭାଙ୍ଗରୁ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଯାହାକୁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ତା' ବିଷୟରେ ଯଦି କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ଆଧାର କରି ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ମନ ମାନିଲା ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସାକୁ ମନର କଥା କହି ଦିଆନ୍ତୁ । ପାଣିପାଣ ଯଦି ଠିକ୍ ରହେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନ ଥିଯୁ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତା'ମରେ ଜେବେ ଧାନ୍ତି ଦେଖୁ ମାନିଲିବ ଜଥା ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଖୋଲାଇ କରନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଉତ୍ତର: ଲାଜ୍ଜା ଝିଆର ଆଖରେ ପ୍ରେମ ଭରି ହର୍ଷିଥାଏ । ତେଣୁ ତା' ଲାଜ୍ଜୁ ନେଇ ଆପଣ ଯଦି ଲାଜ୍ଜରେ ଖାଉଁ ପଡ଼ିଲେ ତେବେ ପ୍ରେମ କେହିଟି ସେବ କହୁନାହାନ୍ତି ? ସେହି ଲାଜ୍ଜୁ ଭଲ ଭାବରେ ଡଞ୍ଚମା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସେଥିରୁ ପ୍ରେମର ସୂରାକ ପାଇଲେ ତେବେ ତେରି ନ କରି ବସି ପିଟ କରିଦିଅନ୍ତରୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ମୁଁ ଭୁଲି ପାରୁଛି । ସେ ସିନା ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲା
ହେଲେ ସେ ମୋ ମନରେ ସବୁଦିନ ରହିବ । ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଝିଆକୁ ଭଲ ପାଳିବା
ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ? —ପ୍ରକାଶ, ବଡ଼ବିଳ

ଉତ୍ତର: ଗୋଟିଏ ପଟେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରୁନି। ସେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅରେ ପ୍ରେମ ନଳିରେ ଦୁଃଖ ପକାଇବାକୁ ମନ ଉଚାବିଳା ହେଲାଣି। ଏପରି ଦୁଃଖ ନାଆରେ ଗୋଡ଼ ଦେଲେ କିଛିଲାଭ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନକୁ ନିର୍ମଳ ରଖନ୍ତୁ। ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଇଥିଲେ ସେତକି ପ୍ରେମକୁ ସବି ସବୁବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାଙ୍କ ମନ ଉତ୍ତରରେ ସେମନ୍ତି ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ହୋଇ କଲୁଥିବ ଆଉ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ନା ଆପଣ ଆଗରୁ ଯିବେ ନା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲିପାରିବେ। ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରେମରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର ତାଣି ଦିଅନ୍ତା ଯଦି ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ବଲାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଏମିକିକା ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ ଯିଏ ସାରା ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବା।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ବୀଜଙ୍ଗ କଥାରେ ପଢି ଯେଉଁ
 ଝିଅକୁ ପ୍ରେମ କଲି ସେ ମୋତେ ଅଧି
 ବାଚରେ ଏମିତି ନାମ ଦେଲା ଯେ ଆଉ
 ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ହେଉଳାହାଁ । ମୁଁ ଦୋ
 ମନକୁ କେମିତି ବଦଳାଇବି କହିବେ କି
 ସାଥୀ ? -ପ୍ରଶାନ୍ତ ନାଥ, କଟକ

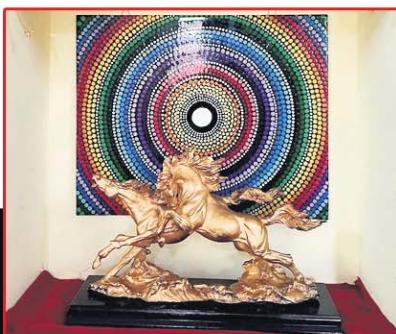
ଉଦ୍‌ଧରଣ: କାହା ବୁଝିରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମ କଲେ
ଏମିତି ପରିଷ୍ଠାତିର ସାମନା କରିବାକୁ
ପଢ଼ିଥାଏ । ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗର ସଜେବନକୁ
ଭଲ ଭାବରେ ପରଖୁ ନେବାର ଥିଲା ।
ତାଙ୍କ କଥାରେ ପଡ଼ି ଆଗ ପଛ ବିଶାର ନ
କରି ଆଗେଇ ଗଲେ । ଆଉ ଅଥା ବାଟର
ଏମିତି ବୁଝି ଶିଖିଲେ ଯେ ତାହାକୁ ବାହିଳି କେ
କଥାରେ ଅଛି 'ଗତସ୍ୟ ଶୋଚନା ନାଁତି' । ୮୫
ପ୍ରେମକୁ ଯେତେ ଶାଘ୍ର ମନରୁ ପାଶେର
ନାଆ ପେମା ବିଶ୍ୱାସେ ବିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ନା !

ଅପ୍ରେଷଣ ସହିତ ଦୁଇଥା

ମଧୁବନୀ ପେଣ୍ଡିଙ୍କୁ ହେଉ କି ପାଞ୍ଚଟିତ୍ର ଅବା
ଘରପାଞ୍ଜା ସମଗ୍ରୀ କି ଶ୍ଵାଳିଲିସ ଲୟାର ରିଙ୍ ;
ଯାହାକୁ ଦେଖିବେ ଆଖୁ ଲାଖୁଯିବା ବିଶ୍ଵାସ ହେବନି
ଯେ, କେହି ଜଣେ ବିଧୁବନ୍ଦ ପ୍ରକିଳିଶନ ନ ନେଇ
କେବଳ ନିଜ ସହକରେ ଏଥରୁ କରିଛି । କିନ୍ତୁ
ଏକଥା ସତ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଜେ. ଅପର୍ଣ୍ଣ ।
ଯିଏକ ଅର୍ଥନାଟି ସ୍ଥାତକରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ
ଚପ୍ରର ହେବା ସହ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ ପାଇଛନ୍ତି । ପରେ
ସ୍ଥାତକୋରିର ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରି ରାତରକେଲାର
ସୁନ୍ଦର ରାତ୍ରିଙ୍କୁ ସେ ବିଶାହ କରନ୍ତି । ସ୍ଥାମୀ,
ପୁଅ, ଡିଆଙ୍କୁ ମେଲ ସଂସାର ତାଲୁଥୁଗାବେଳେ ଏହି
ସମୟରେ ଚାଲି ଆସେ କରୋନା ଲଜ୍ଜାଭାବନ ।
ସତିର୍ଣ୍ଣ ଘର ଭିତରେ ବୟ, ସମୟ ସରୁ ନଥିଲା ।
ଅପର୍ଣ୍ଣ କୁହନ୍ତି, “ଏହି ସମୟରେ କ’ଣ କରି
ସମୟର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ୍ୟାବ୍ୟାଗ କରିବି ଭାବୁଥିଲି । ଆଗରୁ
ମୋର ତର୍ଫ ମଣ୍ଡଳା ଆର୍ଟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ରହିଥିଲା ।
ତା’ ସହିତ ପିଲାବେଳୁ ବିଭିନ୍ନ ହସ୍ତଶିଳ୍ପରେ ବି
ମୋର ରୁଚି ଥିଲା । ପିଲାବେଳୁ ମୁଁ ମାଆଙ୍କୁ
ଘରକାମ ସାରିବା ପରେ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ନା କିଛି
ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଆସିଛି । ସେ ବହୁତ
ଉଳ ଭାବରେ ସିଲେଇ, ଏମୋଡେରି କାମ କରି
ପାରୁଥିଲେ । ତା’ ବ୍ୟତୀତ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ଖେଳିଟିତା
ବି ପାଇବାରେ । ମୁଁ ଓ ମୋ ଭଉଣି ତାଙ୍କୁ
ଏଥରୁ ଶିଖିଛୁ । କହିବାଗୁ ଗଲେ, ମୋ ମା’ ହୁଁ ଏ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋର ପ୍ରେରଣା । ଏବେ ପିଲାମାନେ

ଏ ଦିଗରେ ମୋତେ ଉଷ୍ଣାହିତ କଲେ ।
ଘର ପାଇଁ କିଛି କିଛି ଛୋଟମୋଟ
କଳାକୃତି ଆରି କରୁ କରୁ ଏଦିଗରେ

ଆହୁରି ଅଧିକ କିଛି କରିବାର ରଙ୍ଗୁ ବଡ଼ିଲା ।
ମୋ ପରିବାର ଓ କେତେଜଣ ବନ୍ଦୁ ବି ଏଥୁରେ
ମୋତେ ସହଯୋଗ କଲେ । ଗଢ଼ି ଉଠିଲା ମୋ
ସ୍ଵପର ସଜ୍ଜନ ମୋ ସ୍ଵପ୍ନକଳା ମାଧ୍ୟମରେ ।”
ମଣ୍ଡଳୀ ଆର୍ଟକୁ ଅଧିକ ଆହୁରି ଦେବା ପାଇଁ
ଆରମ୍ଭ ସ୍ଥୁର “ଲିପିକାର କ୍ରିସ୍ତବ୍ରତ” । ଅପର୍ଶ୍ୱକୁ
ଲଙ୍ଘା, ଏହି କଳାଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ
ସେ ଅନଳାଙ୍ଗ ଜରିଆଗେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।
ଅପର୍ଶ୍ୱ କହନ୍ତି, ‘ଆଗକୁ ସବ୍ୟ ଅଛି, ମୋର ଏଇ
କଳାଙ୍କୁ ସବୁଲୁ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାର କଳା ଭାବେ ଦେଖା
ବିଦେଶରେ ପରିଚିତ ଦେବି’ ।

କୋରିତ ଲକ୍ଷତାଜନ ସମୟରେ
ଅପର୍ଶ୍ଵ ନିଜ ପିଲାଦିନର ଜାଙ୍ଗ ପୂରଣ ପାଇଁ
ଯେଉଁ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତାହା
ଏଇ ଚାରି ବର୍ଷ ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ ବେଶ ଖ୍ୟାତି
ଆଣିଦେବା ସହ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାର

ମାଧ୍ୟମ ପାଲିଛି । ଏହିଗରେ ଆଗ୍ରହୀ
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆଗକୁ
ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ରହିଛି । କଳାମୂଳକ
ସଜ୍ଜନା, ଭାବାବେଗ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନର ଆକାଶ
ବୂପ ନେଇ ‘ଲିପିକାର କ୍ରିସ୍ତବୁ’ ର ଜନ୍ମ ।
ଡର ମଣ୍ଡଳୀ ପେଣ୍ଠିଲ୍ଲାପାଠୀ ଆରମ୍ଭ କରି
ମଧୁବନୀ ପେଣ୍ଠିଲ୍ଲ, ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ପେଣ୍ଠିଲ୍ଲ
ଇତ୍ୟାଦିରେ ପାରଙ୍ଗମ ଅପର୍ଶ୍ୟକର
ହାତ ଅଙ୍କା ଘରସନ୍ତା ବୟସ, ପୂଜାପାଇଁ
ଠାକୁର ଆସ୍ତାନ, ଧୂପଦାନୀ, ଟି କୋଷର,
ଚାରିରିଜ, ଶ୍ଵାଇଲିସ ଲୟର ରିଙ୍ଗ, ନେକ
ପିସ, ଥୁଲ ତେକୋର ପିସ, ପେନ
ଶ୍ଵାସ, ଫଗୋଟ୍ରେମ, ପାରିବାରିକ
ଫଟୋ ସଂଲଗ୍ନ ପ୍ରିଣ୍ଟ ମାଗନେଟ,
ସୋଫ୍ଟ କତର, କୁଶନ କତର, କଳାମୂଳକ
କାଛିଘଣ୍ଠା, ପର୍ସ, କୁଠ ବ୍ୟାଗ, କପି
ମର, ଧ୍ୟାନ୍ତ୍ରିକରେ ପେଣ୍ଠିଲ୍ଲ ଇତ୍ୟାଦିର
ଚାହିଁଦା ଦିନକୁ ଦିନ ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।
କେବଳ ଭାଜରକେଳା କି ଉଡ଼ିବା ମୁହଁଁ
ଅପର୍ଶ୍ୟକର କଳାକୃତିର ଚାହିଁଦା ହିମାତଳ
ପ୍ରଦେଶ, ଜମ୍ବୁ କଶ୍ମାରଠାରୁ ନେଇ

-ମୌସୁମୀ ଦାତା
ମୋ: ୯୪୩୭୭୫୫୧୧୮

ପ୍ରାଚୀ

ହାତ
ହାତ**ହୋମଥ୍ରାର୍କ**

ଶିକ୍ଷକ ପପୁଲୁ: ହୋମଥ୍ରାର୍କ କାହିଁକି
କରିବୁ ?
ପପୁ: ସାର, ମୁଁ ହଷ୍ଟେଲରେ ରହୁଛି।
ଶିକ୍ଷକ: ସେବୁ କ'ଣ ହେଲା ?
ପପୁ: ହଷ୍ଟେଲରେ ହୋମ ଥ୍ରାର୍କ କେମିତି
କରିବି ? ଆପଣ ମତେ ହଷ୍ଟେଲ ଥ୍ରାର୍କ
ଦେଇଥାନେ ନା ।

ଆଖୁ

ଗ୍ରାହକ: ତମ ଗାଇର ଗୋଟେ ଆଖୁ
ଖରାପ । ତଥାପି ତା'ର ଦାମ ୨୫୦୦୦
ଟଙ୍କା କହୁଛ !
ଚାଷୀ: ଆରେ ଭାଇ, ତମେ ଗାଇକୁ
କ୍ଷୀର ପାଇଁ ନେବ ନା ତା' ଆଖୁରେ
ଆଖୁ ମିଶେଇ ପ୍ରେମ କରିବ ?

ଶୁଣିଥୁଲେ

ରାଜେଶ: ପିଲାଦିନେ ଯଦି ମୁଁ ମୋ
ମା' କଥା ଶୁଣିଆଆଛି ତା'ହେଲେ
ଆଜି ଏ ଦିନ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ି ନ
ଆଆନ୍ତା ।

ଗୋବିନ୍ଦ: ତୋ' ମା' କ'ଣ
କହୁଥୁଲେ କି ?

ରାଜେଶ: କଥା ତ ଶୁଣିନି କେମିତି
କହିବି ଯେ, ସେ କ'ଣ କହୁଥୁଲେ ।

ମୁଖ୍ୟତଃ
ଭାରତୀୟ
ଗଣ୍ଡାମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ସତନ୍ତ୍ର
ପରିଚୟ ହାସଲ
କରିଥିବା ଓରାଙ୍ଗ
ନ୍ୟାସନାଲ
ପାର୍କରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ
ଆନ୍ୟାନ୍ୟ
ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ
ଡଥା ଶତାଧୂଳ
ପ୍ରଜାତିର
ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା
ସହ ଫଟୋଗ୍ରାଫି
ଓ ହାତୀ ପିଠିରେ
ବସି ବୁଲିବାର
ମଜା ମଧ୍ୟ
ନେଇପାରିବେ...

ଓରାଙ୍ଗ ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍କ

ଆସାମର ଦରରାଙ୍ଗ ଓ ସୋନିତପୁର ଜିଲ୍ଲାର ପରିସୀମାକୁ ଲାଗି ରହିଥିବା ଓରାଙ୍ଗ ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍କ ହେଉଛି ପ୍ଲାନେଟ ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ । ପ୍ରାୟ ୧୯.୭୮ ବର୍ଗ କି.ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କେବଳ ଗଣ୍ଡା କାହିଁକି ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାତୀ, ବାଘ ସମେତ ଆହୁତି ଅନେକ ବିରଳ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ ।

ଇତିହାସ

ଇତିହାସ ମୁଣ୍ଡା ଓଲଗାଇଲେ ଜଣାୟାଏ ଯେ, ୧୯୦୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ କିଛି ଆଦିବାସୀ ଜନଜାତିର ଲୋକେ ବସିବାପାଇଁ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ସୋଠରେ କୌଣସି ମହାମାରୀ ଦେଖାଯିବାରୁ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ଲାନେଟକୁ

ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଗଲେ । ପରେ ୧୯୯୯ ମସିହା ବେଳକୁ ବ୍ରିଟିଶ କଲେନ୍ସିଆର ଅଥେରିଜନ୍ସାନେ ଏହି ପ୍ଲାନେଟକୁ ନିଜ ଅନ୍ତିମାରକୁ ଲେବ ଏହାକୁ ଓରାଙ୍ଗ ଗେମ ରିଜର୍ଟ୍ ଭାବେ ନାମିତ କଲେ । ହେଲେ ଏହି ଗେମ ରିଜର୍ଟ୍ ସ୍କେପ୍ ଫରେଷ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଥିଲାଇପଂତ୍ରିତ କଣ୍ଠେଲାରେ ଆସୁଥିବାରୁ ଏଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରୋକ୍ରେଚ୍ ଗାଗରର ଉପରେ କାମ କରାଗଲା ଏବଂ ୧୯୮୪ ମସିହାରେ ଏହାକୁ ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍କର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଗଲା ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଓରାଙ୍ଗ ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍କଟି ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ଗଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ହାସଲ

କରିଥିଲେ ହେଁ, ଏଠାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ମିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବୁଛୁ । ଯେମିତିକି ବାଘ, ହାତୀ, ଜଙ୍ଗଳୀ ପ୍ଲାନ୍ଟ୍, ହରିଣ, ଜଙ୍ଗଳୀ ମରିଷୀ, ବନ୍ଦ୍ରକାପ୍ରା, ତିତ୍ରା ବିଲେଇ, ଜଙ୍ଗଳୀ ବିଲେଇ, ବିଲୁଆ ଇତ୍ୟାଦି । ତା'ଛଢା

ପ୍ରାୟ ଶତାଧୂଳ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା

ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଆବାସପ୍ଲାନ୍ଟିକୁ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ହେବନାହିଁ ।

କାରଣ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ନିକଟରେ ବ୍ରକ୍ଷପୁତ୍ର ନଦୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଝୁବ ଆକୁଷ୍ଟ କରିଥାଏ ।

ଶାତଦିନେ ବି ଏଠାକୁ ବହୁ ଭ୍ରମଣକାରୀ ପକ୍ଷୀ ଆସୁଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ସରାସୁପକ୍ଷକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକ ସତନ୍ତ୍ର ରାଗେର ବି ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ତା'ଛଢା ଉଚ୍ଚ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୃକ୍ଷଲତା ବି ଏଠାକାର ପରିବେଶକୁ ବେଶ ମନୋରମ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ସହରର ଜନଗହଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶରୁ କିଷ୍ଟକାଣ ପାଇଁ ବାହାରି ଆସି ଏଭଳି ଏକ ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣରେ ସମୟ କରାଇବାକୁ ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିତ୍ତି ଏଠାରେ ଲାଗିଥାଏ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁରିଧା ରହିଛି ।

ହେଲେ ପ୍ଲାନେଟ ପାଣିଯାର ସ୍ଥଳୀ କେନ୍ଦ୍ର ମତାମ୍ବୁଦ୍ଧା, ଅଙ୍କୋବରରୁ ମେ' ହେଉଛି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉପରୁତ୍ତ ସମୟ ।

କାରଣ ଏହାପରେ ବର୍ଷାଦିନ ଅସିଥାଏ । ବର୍ଷାରେ ଗଲେ ଏଠାରେ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଦେଖିବାରେ ସମସ୍ତାନୀ ଉପୁତ୍ଥିତାଏ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଜନଜାତିର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ହାତୀ ପିଠିରେ ବସି ବୁଲିବେ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ମନୋରାଜ୍ୟର ପାଇଁ ଓରାଙ୍ଗ ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍କରେ ହାତୀ ପିଠିରେ ବସି ବୁଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଜିମ୍ ସପାରିର ବି ସୁରିଧା ଏଠାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅଥବା ଉପାଇସ୍ କିମ୍ବା ଶୁନ୍ଦି ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ତା'ଛଢା ଏଠାରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫିର ମଜା ମଧ୍ୟ ନେଇବୁଥିଏ ।

କୁଣ୍ଡଳ

କୁଣ୍ଡଳ ଏକ ଡେରଲେସ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ
ଯାହାକି ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟ
ତେବେ ଜାଣନ୍ତିକି କମ୍ ରେଞ୍ଜରେ ଥିବା
ଡିଭାଇସକୁ ଯୋଡ଼ିବା ଲାଗି ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଉଥିବା ଏହି ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ନାମ
କୁଣ୍ଡଳ କାହିଁକି ହେଲା ? ଜାଣନ୍ତୁ ସେ
ସମ୍ପର୍କରେ...

ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କୁଣ୍ଡଳ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ
ହେଉଛି 'ନୀଳ ଦାନ୍ତ' । ଆଉ ଜାଣି ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ହେବେ ଯେ, ଏହି ନୀଳ ଦାନ୍ତ ଆଧାରରେ ହିଁ ଏହି
ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ନାମ କୁଣ୍ଡଳ କରାଯାଇଛି । ଏହା
ପଛରେ ଅଛି ଏକ ମଜାଦାର କଥା ।
ଡେନମାର୍କ ଓ ନରଫୁରେ ଦଶମ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ
ହେରାଲୁ ଗୋମ୍ପରାନ ନାମକ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ ।
ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ଏହି ଆଧୁନିକ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି
ସହ କିଛି ବି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଥାପି ତାଙ୍କ
ନାମାନୁସାରେ ହିଁ କୁଣ୍ଡଳ ନାମକରଣ ହୋଇଛି ।
ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା
ଏହି ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ପ୍ରାୟ ୨୮ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୯୭ରେ ଯେବେ
ଇନ୍ଦ୍ରଜିଲ, ଏରିଜନ ଓ ନୋକିଆ ମିଶି କୁଣ୍ଡଳ
ଆବିଷାର କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହାର
ନାମ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ ରଖାଯାଇ ନ ଥିଲା ।
ବରଂ ଏହାର ନାମ 'ଇଥରରେଡ଼ ଡ୍ରାଇଵ'
ଅବା 'ପରସ୍ନାଲ ଏରିଆ ନେଟ୍‌ସିର୍କ୍‌' ରଖାଯିବାର

ଥିଲା । କୁଣ୍ଡଳ ଆବିଷାର କରିଥିବା ମିର ସଦସ୍ୟ
ଜିମ୍ କାରଦାକ କିନ୍ତୁ ଏହାର ନାମ କୁଣ୍ଡଳ ରଖିବାକୁ
ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ କିମ୍ବାନୁସାରୀ ଥରେ
ସେ ଇତିହାସ ବହି ପଢ଼ୁଥିଲେ । ସେହି ବହିର ଏକ
ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କ ବହୁତ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ଲାଗିଥିଲା ।
ସେହି ଚରିତ୍ରଟି ଥିଲେ ଦଶମ ଶତାବ୍ଦୀର ଡେନମାର୍କର
ରାଜା ହେରାଲୁ କୁଣ୍ଡଳ ଗୋମ୍ପରାନ । ଏହି ରାଜା
ଝାଣ୍ଡିନାର୍ତ୍ତିଆନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ିବା ଲାଗି
ବେଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । କାରଣ ସେ ଡେନମାର୍କର
ପଡ଼େଣା ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ
ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ । କୁଣ୍ଡଳ ବି ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର
କମେନ୍ଟ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଡିଭାଇସର
ନାମକରଣ ତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ହେଉ ବୋଲି ଜିମ୍
କାରଦାକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାବାବ କିଙ୍ଗ
ହେରାଲୁଙ୍କର ଏକ ଦାନ୍ତ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନୀଳ ରଙ୍ଗ
ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଉପନାମ
କୁଣ୍ଡଳ ଥିଲା । ଆଉ ଏହି ଉପନାମାନୁସାରେ ହିଁ ଏହି
ଡିଭାଇସର ନାମ ବିରୁଦ୍ଧ ରଖାଗଲା ।

ଟେଲିକୋମ୍ ସିଟ୍ ସଂଗ୍ରହାଳୟ

ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ଅନେକ ଅଜବ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଅଛି । ତେବେ ଏଠି ଯେଉଁ
ସଂଗ୍ରହାଳୟ କଥା କୁଣ୍ଡଳାର୍ଥି ତାହା ବହୁତ ଭିନ୍ନ ଓ ଖାସ । କାରଣ ଏହା
ହେଉଛି ସୁପରିଚିତ ଟେଲିକୋମ୍ ସିଟ୍ ସଂଗ୍ରହାଳୟ । ବାର୍ନ୍ ସିଥି ନାମକ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତ ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟଟି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ଓ
ଡିଜାଇନ୍ ରେ ଟେଲିକୋମ୍ ସିଟ୍ ରଖାଇଛନ୍ତି । ଏଥର ଅନେକଙ୍କୁ ସେ ନିଜ ଘରପାଇପଟ ଗ୍ୟାରେଜରେ
କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଚ ସଂଗ୍ରହାଳୟକୁ ସେ ନିଜ ଘରପାଇପଟ ଗ୍ୟାରେଜରେ
କରିଥିଲେ । ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଗ୍ରହାଳୟଟିକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟାଏକୁ

କଥା ଟାର୍

ଓঁ অভিজ্ঞান সাহস্র

ଏଇ ଘରଣା ମୋର ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ଵିକେଶନ ଧନର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
ପଡ଼ୁଥିବା ସମୟର ଯାଦିଓ ସ୍କୁଲ ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ ତା'ର ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ଦିନ ତାକୁ ମୋତେ ନେଇ ଛାଡ଼ିବାକୁ
ପଡ଼େ । କେତେବେଳେ ଉଠିବା ତେରି ଯୋଗୁ ଗାଡ଼ି ମିସ୍ କରେ ତ
କେତେବେଳେ ମାମା ଗେହ୍ନା ଧନ ଚାହେଁ ବାବା ସହ ଗାଡ଼ିରେ ବସି ବାତ
ଶୁଣି ଶୁଣି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବ । ସକାଳୁ ବାହାରକୁ ଯିବାରେ ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଥିଲେ
ବି ବାଧ୍ୟରେ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ । କାରଣ ପୁତ୍ରମଣିର ଅନୁରୋଧ ସିଧା ମାମାଙ୍କ
ବାଟଦେଇ ଆସେ । “ପିଲାଗା ଯଦି ମନ କରୁଛି ବାପା ସାଙ୍ଗରେ ଗାଡ଼ିରେ
ଯିବବୋଲି ତାକୁ ସ୍କୁଲରେ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଏତେ କୁଛେଇ ହେଉଛନ୍ତି କ'ଣ
ପାଇଁ । କେମିତିକା ବାପ ହେଇଛନ୍ତି କେଜାଣି ।” ଅଗର୍ତ୍ୟା ଜଞ୍ଚା ନ ଥିଲେ ବି
ପଢ଼ାଙ୍କ ପ୍ରବରନ ଓ ପୁତ୍ରମଣିର ବିକଳ ଆଖି ଦେଖୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ ।
ମୋ ଜଞ୍ଚା ନ ଥିଲେ ବି ପଢ଼ାଙ୍କ ଜିଦ୍ଧ ଯୋଗୁ ପୁଆ ଗୋଟେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସ୍କୁଲରେ
ପଡ଼େ । ବଢ଼ି ବଢ଼ିଆଙ୍କ ସ୍କୁଲର ଏକ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ହେଲା ସୋଠାରେ
ପଡ଼ୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ଓ ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ । ବିଶେଷ
ଭାବେ ଯେତେବେଳେ ଧନର ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ମାମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ
ସେତେବେଳେ ନିଜ ଉପରେ ତାଷଣ ରାଗ ଆସେ । ଦୁଇଆରେ ଏତେ
ସୁନ୍ଦରା ମଣିଷ ଥାଉ ଥାଉ ମୋ ଭାଗ୍ୟକୁ କାହିଁକି... ଛାଡ଼ି ସେ ଦୁଃଖ କଥା ।
ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଭୁଲ ନିର୍ଭୟେ ସାତ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼େ ପରା ।
କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ମାମାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯଦି ମୋତେ ସବୁରୁ କିଏ ବେଶି
ସୁନ୍ଦରା ଲାଗୁଥିଲେ ସେ ହେଲେ ଧନର ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ । ତାଙ୍କ ଚେହେରା,
ବେଶଭୂଷା, ଗାହାଶି, ହସିବା ଶ୍ଵାଇଳ ସବୁ ମୋ ପରାଦର ଥିଲା । ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ର
ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଣୀ
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ସ୍କୁଲ ମୁଖ୍ୟ ଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସନ୍ତି । ସେଇଠି
ତାଙ୍କ ସହ ମୋର ପରିଚୟ ହୁଏ । ପରିଚୟରୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା । ଖାସ ତାଙ୍କ ସହ
କଥା ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରତିବିନ ବାହାମା କରି ଧନର ପାଠପଢ଼ା ବିଷୟରେ
ପଚାରେ । ଆହ୍ୟ ଆହ୍ୟ ପ୍ରତିବିନ ମିସଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ପାଇଁ କାରଣ
ଖୋଜିଲି । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଧନକୁ ସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ିଥାପା ପାଠ ବିଷୟରେ ପଚାରେ ।
ସେଇଥିରୁ ଖୁବି ବାହାରକରି ପରବିନ ମିସଙ୍କ ସହ କଥା ହୁଏ । ଘରେ ପଢ଼ା
ବି ମୋର ପୁଆ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଦେଖ ଭାରି ଖୁସି । ଘରଣାକ୍ରମରେ
ମିସଙ୍କ ସହ ମୋର ହାତୁଥାପ ନମ୍ବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୁଏ । ସ୍କୁଲରେ ପୁଆର
ପଢ଼ା ବିଷୟରେ କଥାହେଲା ପରେ ଯାହା ବାକି ରହିଯାଏ ତାକୁ ମୁଁ ମିସଙ୍କ ସହ
ହାତୁଥାପରେ କଥା ହୁଏ । ଏହାଭିତରେ ପୁଆ ସ୍କୁଲ ଗାଡ଼ିରେ ଯିବା ଆସିବା
ପାପ ବନ୍ଦ ହୋଇବନା ବନ୍ଦିରେ ରହେ । ଏହାର ବିବେ ମନରେ ବାହେ (3)

ପୁଣି ସ୍କୁଲରୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଏ । ସ୍କୁଲରୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ତାକୁ ଦୋକାନରୁ ତା' ମନପସନ୍ଦ ଚଟପଟି ଖାଇବାକୁ ଦିବ । କିଛିଦିନ ପରେ ପୁଆ ଗରେ କିମ୍ବା ଜଳା ବାବା ଯଦି ସ୍କୁଲରୁ ଆଣିବାକୁ ଯିବେ ତ ସେ ସ୍କୁଲ ଯିବ ନଚେତ ନାହିଁ । ମୋର ଧନ ପାଠପାଠ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧେତୁଳ ଆଗ୍ରହ ଓ ଧନର ସୁଷି ପାଇଁ ମୁଁ ତାକୁ ସ୍କୁଲ ନେବା ଆଣିବା କମ୍ବୁଛି ଏହା ମୋ ପଦ୍ମାଙ୍କୁ ଭାରି ସଞ୍ଚୋଷ ଦେଉଥିଲା । ଶୁଭ୍ରଦିବସରେ ପିଲାମାନେ ଶୁଭ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଉପହାର ଦେବାର ଏକ ଅଳିଖିତ ପ୍ରଥା କାହିଁ କେଉଁ ମୁଗର ଗଲିଆସୁଛି । ସେବିନ ପାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଯକ୍କା ତାଗିଦ କରିଦେଇଥାଏ ଧନକୁ ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ରବାକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଯେମିତି ମନେପକେଇ ମିସଙ୍କ ପାଇଁ ଗିର୍ଭ ସହ ପୂଳ ତୋଡ଼ାଟିଏ କିମ୍ବା ଧନ ହାତରେ ଦେବା ପାଇଁ । କି ଯୋଗ ଥିଲା କେଜାଣି ସେବିନ ବାଟରେ ଗୋଟେ ବି ଭଲ ଗିର୍ଭ ଦୋକାନ ନଜରରେ ପଢ଼ିଲାନାହିଁ । ଏକା ଭିତରେ ସ୍କୁଲ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି

ଯାଇଥିଲି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ପାଇ ପାଖ ଦୋକାନରୁ ଗୋଲାପ ଫୁଲ
ଓ ଧନର ଟିପ୍ପିନ ପାଇଁ କେବଳ ଓ ଅମୂଲ କୁଳ କିଣି ଧନକୁ ଦେଲି । ଧନକୁ
ବୁଝେଇଦେଲି ତୋତେ ସ୍କୁଲରୁ ଆଣିବା ବେଳେ ମିସଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ଟିପ୍ପ
ଆଣିଥିବି । ତୁ ଏବେ କେବଳ ମିସଙ୍କ ଫୁଲ ଦେଇ ଉଚ୍ଛବ କରିଦେବୁ । ମୋର
ବି ଜଇଲ୍ ଥିଲା ଗୋଟେ ଭଲ ଟିପ୍ପ କିଣି ହୁଏ ସମୟରେ ମୁନିଜେ ମିସଙ୍କ ଦେବି ।
ସେପଟେ ସ୍କୁଲରେ ସବୁ ପିଲା ଜଣ ଜଣ କରି ମିସଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଟିପ୍ପ ଦେଇ
ଆଶାର୍ଥୀଦ ମେଉଥାନ୍ତି । ଧନର କ'ଣ ମନ ହେଲା କେଜାଣି ବ୍ୟାଗରୁ ଗୋଲାପ
ଫୁଲ ସହ ତା' ଟିପ୍ପିନ ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ଅମୂଲ କୁଳ ନେଇ ମିସଙ୍କ ଦେଇଦେଲା
। ମିସବି ଏପରି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉପାୟର ଦେଖୁ କାଳେ ଧନକୁ ପଚାରିଲେ । ଧନ
ବି ଅତି ନିରାଶ ସ୍ଵରରେ କହିଲା କାବା ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲ ହୁଏ ସମୟରେ ଟିପ୍ପ
ସହ ଗେର ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କଲି । ମିସଙ୍କ ହାତକୁ ଟିପ୍ପ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଟିଚର୍ଚ
ତେ ଉଚ୍ଛବ କରିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ସକାଳୁ ସେଦିନ କାହା ମୁହଁ ଚାହିଁଥିଲି କେଜାଣି
ଯୋଗରୁ ସେଦିନ ମିସ ଆଉ ପିଲାଙ୍କୁ ଛାତ୍ରିବାରୁ ଗେର ପାଖକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁ ପୂଜା

କ'ଣ ସବୁ ହେଲା । ପୁଅର ଉତ୍ତର ଶୁଣି ମୋ ହାଲତ ଖରାପ । ପୁଅ ଉପରେ ଦିଗ୍ନ୍ତ ହୋଇ କହିଲି ଅମୂଳ କୁଳ ତେ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲି ମିସ୍ତଙ୍କ ଦେବବାକୁ କିଏ କହିଲା । ଓ ଏବେ ମିସ୍ତ ମୋତେ କ'ଣ ଭାବୁଥିବେ । ଭାରି ସଙ୍କୋଚ ପଠରେ କହିଦିନ ଧରି ମୁଁ ଆଉ ମିସଜ ସାମ୍ବାକୁ ଗଲି ନାହିଁ । ମୋର ତ ଶନିଦଶା ଗାଲିଛି, ଦୋଷ ଦେବି କାହାକୁ । ମନ କଥା ମନରେ ଥାଏ । ଏହାର କିଛି ଦିନ ପରେ ପଟିଏମ ପାଇଁ ପଢ଼ି ମହୋଦୟା ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଯାଇଥାନ୍ତି । କୌଣସି ଏକ କାମ ପାଇଁ ସେଥର ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହ ଯାଇପାରିଲି ନାହିଁ । ସୁଲରେ ପଦାୟୁକ୍ତ ଏକା ଦେଖୁ ମିସି ପଚାରିଲେ ସାର ସାଙ୍ଗରେ ଆସିନାହାନ୍ତି କି ? ତା' ସହ ଆହୁରି ଯୋଡ଼ିଦେଲେ ଯେ ଟର୍ଚିର୍ ତେ'ରେ ସାର ଦେଇଥିବା ଗିଫ୍ଟ ମୋତେ ବନ୍ଧୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ସେବିନ ପ୍ରାୟ କାଳିଶଟି ତର ପେନ୍ ପାଇ ମୁଁ ମନେ ମନେ ବିରକ୍ତ ହେଲାବେଳକୁ ସାରଙ୍ଗ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ସହ ଅମୂଳ କୁଳ ମୋତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଲାଗିଲା । ସାରଙ୍ଗ ଏ ଅନନ୍ୟ ଅନାଜ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୋ ତରପରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣେଇଦେବେ । ସାରଙ୍ଗ ଫ୍ଲାବୁଆପ୍ଟର ଲେଖୁଥିଲି ବୋଧେ ସାର ଦେଖିମାହାନ୍ତି । କଥା ଯଦି ଏତିକିରେ ସରିଆନ୍ତା ତା'ହେଲେ ହୁଏତ ମୁଁ ପରିଷ୍ଠିତକୁ ଆପନ୍ତି କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ମିସଟଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସୋଠରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିବା ଆଉ କିଛି ଧନ ସହପାଠୀଙ୍କ ମାମାଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ କହିଲେ ମିଷ୍ଟର ସାହୁ ହେଲେ ଭାରି ମଜଳିଆ ଲୋକ । ସବୁଦିନ ପୁଅକୁ ସୁଲା ଛାଡ଼ିବାକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ଆମ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତ ବେଳେ ଭାରି ହସାନ୍ତି । ଆମେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରିଆଉ ମିଷ୍ଟର ସାହୁ କେତେବେଳେ ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ସହ ଗପ ଜେମେଇବୁ । ଆଉ ଜଣେ କାଲେ କହିଲେ ହଁ ମ ପୁଷ୍ଟିକ ତର ପେନ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅମୂଳ କୁଳ ସ୍ବାଧ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ । ଦେଖୁନ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ମିସି କେମିତି ହତିଗଲେଣି । ସାହୁବାବୁଙ୍କୁ ବୋଧେ ଏଇଟା ଭଲ ଲାଗିଲାନାହିଁ । ସେଥୁପାଇଁ ମିସଟଙ୍କ ଅମୂଳ କୁଳ ଗିଫ୍ଟ କଲେ । ଜଣେ କହୁଥୁଲେ ସବୁଦିନ ସକାନ୍ତ ଅମୂଳ କୁଳ ପିଲାଲେ ଚେହେରା କାଲେ ହେମା ମାଳିନୀ ଭଲ ଡଇଲ ତାଉଳ ହୋଇଯିବ । ମୋର ଆଜନ୍ତା ସଦେହା ପଢ଼ି ସେବିନ ଛାତିରେ ଛାତିଏ ରାଗ ନେଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଘରେ ପହଞ୍ଚ ମୋତେ କିଛି ବି କହିଲେନି । ତା' ପର ଦିନ ସକାନ୍ତ ମୁଁ ଚରନି ଚିକଣ ହୋଇ ସୁଲ ଯିବା ପାଇଁ ପୁଅକୁ ଭାକିଲା ବେଳେ ମାମାଶ୍ରୀ ସେପାରୁ ଚିଲେଇଲେ “ଆହ ତୁମେ ଆଉ ଏତେ କଷ୍ଟ କରି ପ୍ରତିଦିନ ସୁଲ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ପଇଲା କ'ଣ ମାହାଲିଆ ପଢ଼ି କି ପ୍ରତି ମାସରେ ସୁଲ ଗାତ୍ରିବାଲାକୁ ଭାବା ଗଣା ହେଉଥିବ । ଧନ ଆଜିତୁ ସୁଲ ଗାତ୍ରିରେ ଯିବା ଆସିବା କରିବ । ତୁମେ ଧନକୁ ସୁଲରୁ ନେବା ଆଣିବା କରିବା ଆଳରେ କି ନାଟ ଲଗେଇଥିଲା ଟିକେ ଶୁଣେତ । ଆରେ ଠାକୁରଙ୍କ କୃପାରୁ କଥା ଶାୟ ଜଣାପଢ଼ିଲା ବୋଲି ଯିବା ନ ହେଲେ କଥା ମୁଁ ଆଡ଼େ ଗଲାମି ମୋ ସଂପାର ଉଚ୍ଚନ ହେଇଥାନ୍ତା ଜାଣା ।” ସେହିଦିନ ଠାରୁ ଗୁରୁଦିବସ ଆସିଲେ ମୋର ସାମାନ୍ୟ ଅସାବଧାନତା ଓ ପୁଅର ଭଲ ପାଇଁ କେମିତି ଜୀବନର ଅନେକ ଖୁସିର ମୁହଁର୍ତ୍ତ ସବୁ ହାତଚଢ଼ା ଛଲି ଯାଇ ଭାରି ଭାରି ଯୋ ଯୋନୀ ଭାବୁଯିଛ କଥା ଗାଲି କରେ ।

-ନିମ୍ନପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଖାଲିଦିଗର ଲିପିକୁ ପୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୀକ୍ଷା

କୃତି କପରେ ଟୁଟ୍

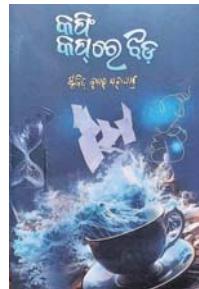
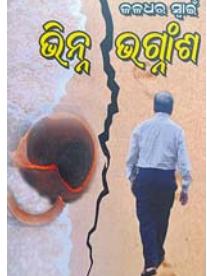
ସୁଜିତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରକାଶକ- ବନପୁଲ,
ଓଇସାଏସ ନଗର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୂଲ୍ୟ-୧୫୦ଟଙ୍କା।

ବିନ୍ଦୁ ରମ୍ବାଣ୍ଡୀ

ଜଳଧର ସ୍ଥାଇଁ, ପ୍ରକାଶକ-କାନ୍ୟାଲୋକ
ଲୁଣସ ରୋଡ୍, ଗ୍ୟାରେଜ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, ମୂଲ୍ୟ-
୧୫୦ଟଙ୍କା।

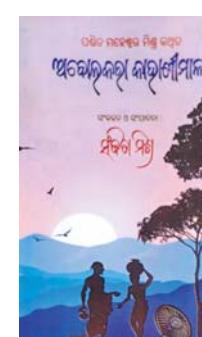
ପୁସ୍ତକରେ ୪୧ କବିତା ଛୁନ ପାଇଛି । ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଘରୁଥୁବା
ଘରଣା କ୍ରମକୁ ନେଇ ଲେଖା ଯାଇଛି ଭିନ୍ନ ଭଗ୍ନାଶର କବିତାଗୁଡ଼ିକ ।
ଏଥୁ କେତେଟିର ଉଦାହରଣ ନିଆୟାଇପାରେ ବିଳେଇ ମୁଷାକୁ
ନିଷୟ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ସମୟେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମୁଷାମାନେ ସ୍ଵରୂପେଖ୍ଯ
ସବୁଶୁଣି/ନିଧତକ କାଟିକୁଟି ନଷ୍ଟ କରିବାରେ / ବ୍ୟସ୍ତ ସବୁତକ ଆସବାସ
ଶୟ/ଯାହା ଯେଉଁ ଯେମିତ ରହିଛି ଗଛୁଟ । (ବିଳେ-ପୁଷ୍ଟା-୨୦) ।
ସେହିପରି ପିଲାମାନେ / ହେଇନିମି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର/ମନଦେଇ ପଢ଼ / ଯାହାକୁ
ଫେରି ଫେରି ୧୦୦ ପେଜ୍/୧୦ ପାଇଁ

ପଣ୍ଡିତ ମହେଶ୍ୱର ମିଶ୍ରଙ୍କ କଥାଟ
ଆବୋଲକରା କାହଣୀମାଳା
ସଂକଳକ ଓ ସଂପାଦନା, ସଂଜିତା ମିଶ୍ର
ଶଳକ— ଆଗୋହୀ, କଲ୍ୟାଣୀନଗର, କଟକ—
ମୂଲ୍ୟ ୫୫୦ଟଙ୍କା ।

ଏଥୁରେ ୩୦ ଗପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଗପର ନାମ ଅନୁସାରେ ପୁସ୍ତକର ନାଁ ‘କଟି କପରେ ଖେତ’ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଗପରେ ସୀମା କିଞ୍ଚିଲି ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମାଙ୍କ ପାଖରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଝିଆ ପାଖରୁ ଆସିଥିବା ପାଶଳକୁ ଦେଖୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟପ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି । ସଦେହ ହେବାରୁ ଝିଆକୁ ହଷ୍ଟେଳକୁ ଡକାଉଛନ୍ତି ସ୍ଥାମାଙ୍କର କାଗନାମା କର୍ତ୍ତବାକୁ । ଆଉ କିମ୍ବା ସକାଳର କପି କପରେ ଖେତ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ସେହିପରି ଶ୍ରାନ୍ତ ଗପରେ

ଆସି ଶ୍ରୀକ ଦେବା ଲାଗି ବ୍ୟପୁ ହେଉଛନ୍ତି ସେ
ବିଷୟରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକରେ ସମାଜର
ଘଣଶା, ନାନା କଥା ବ୍ୟାଧ, ଅନ୍ୟାଯ
ଅଧ୍ୟାଗାର, ପ୍ରକୃତିର କୋପ ଓ ନିଜ ମନ
ତଳର ଅକୁଞ୍ଚା କଥା ଆଦି ଗପ ମାଧ୍ୟମରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଥିବା ସର୍ବ ଗପ
ବାସ୍ତବରେ ଜୀବନଧାରୀ । ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟତ
ରୂପ ଏଥିରେ ପାଇଁ ଦିଆଇଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି । ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦେଶ୍ୱର
ରା କାହାଣୀ ଏକଦା ଘରେ ଘରେ ଆଦୃତ ଥିଲା ।
ଭାରତୀୟ କଥା ଓ କାହାଣୀ ପରମ୍ପରାର ଏକ
ଙ୍କ କଳମରେ କଥାଗଢ଼ନ ତଥା କଥା କଥନର
ଥିଲା । ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଭାରତୀୟ
ସାହିତ୍ୟର ବିଶାଳ କଥା ପରମ୍ପରାରୁ
ଦିଭିନ୍ନ କାହାଣୀ ସଂଘର୍ଷକରି ସେବାତ୍ମିକୁ
'ଆବୋଲକରା କାହାଣୀ'ମାଧ୍ୟମରେ ସାଜାଇ
ରଖିବାର ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ପୁସ୍ତକରେ
୨୯ କାହାଣୀକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି । ଏହି
ଅଣତିରିଶ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ କଥା ସରିବୁ
ସାଗର, ପାଞ୍ଚତନ୍ତ୍ର, ଐତିହୟିକ ଗାଥା,
କିମଦତ୍ତୀ, ପୁରାଣ ଓ ଲୋକ କାହାଣୀ
ଆଦି ସଂଗ୍ରହାତ କାହାଣୀରାଜି ସନ୍ନିବେଶିତ
ହୋଇଛି । ଏହା ପାଠକୀୟ ସ୍ବାକୃତି ଲାଭ
କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଘର କାମ କରିବ ଏହି ରୋବୋ

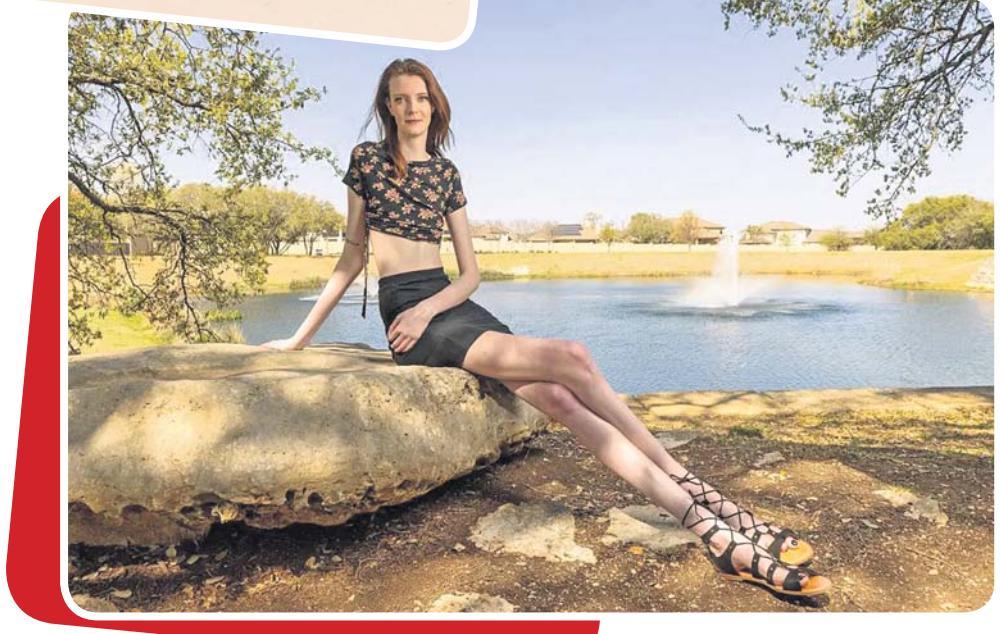
ଘର କାମ ପାଇଁ ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଚାକର ଚାକରାଣୀ ରଖୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ସେମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ମନ ଦେଇ କାମ କରି ନ ଥାଅଛି କି ମାଲିକଙ୍କର ସବୁ କଥା ଶୁଣି ନ ଥାଅଛି । ମନ ଲଜ୍ଜା ଛୁଟିରେ ବି ରୁହୁଛନ୍ତି । ଜାଣି ଖୁସି ହେବେ ଏସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଏବେ ଏକ ରୋବୋ କରିବ । ଏହି ରୋବୋ ସବୁ କାମ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ଯ କରିବା ସହ୍ ମାଲିକଙ୍କ ସବୁ କଥା ମାନିବ । ଛୁଟି ବି ନେବନି । ଘରର ସଦସ୍ୟ ପରି ରହି ସବୁ କାମ କରିପାରୁଥିବା ଏହି ରୋବୋକୁ ନରତ୍ତେର ୧୯୯୯ ନାମକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଡିଆରି କରିଛି । ନିଓ ବିଗା ନାମକ ଏହି ରୋବୋ ପୂରାପୂରି ମଣିଷ ଭଳି । ଏହା ଘର କାମ ସହ ସେବା ଉଦ୍‌ଦେୟରେ ବି କାମ କରିପାରିବ । ନିଓର ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ୧୯୯୯ ସିଲାର୍ ବର୍ଷରେ ବୋର୍ନିଚ ରୁହୁଛନ୍ତି, ‘ଘରେ କାମ କରିଥିବା ନିଓ ନାମକ ରୋବୋ ପାରାପରିବ କଟୋର ରୋବୋକୁ ଉନ୍ନତ । ଏହା ମଣିଷମୋଳରେ ସୁରକ୍ଷିତଭାବେ କାମ କରିବ । କାହାରି କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆମେ କିମ୍ବା ଘରେ ଏହି ରୋବୋକୁ ଗବେଷଣାମକତାବେ ରଖୁଛୁ । ଭାବୁଛୁ ଏହା ନଶ୍ତିତଭାବେ ଭଲ କାମ କରିବ । ଏହାର ଉପାଦନ ବହୁ ମାତ୍ରରେ କରାଯାଉଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ବି ବହୁତ କମ ରହିବ । ତେଣୁ ଆମାମୀ ଦିନରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଏହି ରୋବୋ କାମ କରିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ।’

ଏତେ ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ !

ଟେକ୍ନୋଲୋଜିକ୍ ଏବେ ପାର୍କର ଏତେ ବର୍ଷାଯା ମ୍ୟାକି କୁରାନ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଲେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ସେ ଏକ ଲମ୍ବା ବାଣୀଙ୍କ । କାରଣ ଏଇ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଓ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଏକ ପ୍ରାୟ ଦେଇ ମିଟର ଲମ୍ବା । ବାମ ଗୋଡ଼କୁ ଏତେ ଲମ୍ବା । ହୋଇଥିବାବେଳେ ତାହାଣ ଗୋଡ଼ ଏଣ୍ଟ୍ .୩୫୭ ସେ.ମି. ଲମ୍ବା । ଦୁଇଟି ଯାକ

ଗୋଡ଼ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉଚ୍ଚତାର ୭୦% ଅଟେ । ଏତେ ଲମ୍ବା ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅନେକେ ଅଳା ପରିହାସ କରନ୍ତି । ହେଲେ ମ୍ୟାକି ନିଜକ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ ତଥା ତେଣା ଶରୀରକୁ ଉଚ୍ଚତାର ବରଦାନ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏହାପାଇଁ କୌଣସି ଘରର ବ୍ୟାର ଭିତରେ ପଶିବା, କାରରେ ବସିବା କଷ୍ଟକର ହୁସି । ପୋକ୍ଷାକ ପିଚ୍ ହୁସିନା । ତେବେ ଏହାର ଅନେକ ଉପକାରିତା ବି ଅଛି । ଏହି ଉଚ୍ଚତା ତାଙ୍କୁ ଖୁଲୁ ଭଲିବଲ୍ ତିମରେ ଭଲ ଖେଳିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । ମ୍ୟାକିଙ୍କ ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ତେଣା । ହେଲେ ମ୍ୟାକିଙ୍କ ଭଳି ଅସ୍ଵାଭାବିକ ତେଣା କେହି ମୁହଁତି । ଏହି ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ ପାଇଁ ସେ ଗୋଡ଼କୁ ଖୁଲୁଛନ୍ତି ରେକର୍ଡସରେ ସବୁଠାରୁ ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ ଥିବା ମହିଳାଭାବେ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସେ ସବୁଠାରୁ ତେଣା ପେସାଦାର ମତେଲର ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ଜଣ୍ଣା ରଖୁଛନ୍ତି ।

ସୁନା ଚେନ୍ଦର କେଶ

ଆଜିକାଲି ନାନା ପ୍ରକାରର ହେଯାର ଶ୍ଵାଇଲ ଲୋକେ କରୁଛନ୍ତି । ଖାସକରି ସେଲିନ୍ଟିନ୍ ଯେଉଁଭଳି ହେଯାରଶ୍ଵାଇଲ କରନ୍ତି ସାଧାରଣ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରନ୍ତି । ମେହିକାର ର୍ୟାପର ଦାନ ସୁରଙ୍ଗ ହେଯାରଶ୍ଵାଇଲ ଏବେ ବେଶ ଚର୍ଚାରେ । କାରଣ ତାଙ୍କ ହେଯାରଶ୍ଵାଇଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳଗା । ବୋଧହୁସି ଏଭଳି ହେଯାରଶ୍ଵାଇଲ ଆଉ କେହି କରି ନ ଥିବେ । କଥା କ'ଣ କି ସେ ନିଜର ପ୍ରାକୃତିକ କେଶ ସୁନାରେ ସୁନାର ଚେନ୍ ଗ୍ରାମ୍ସ୍ୟାଙ୍କ କରାଇଛନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ର୍ୟାପରମାନଙ୍କର ଜିନ୍ ଶ୍ଵାଇଲ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆନର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ । ହେଲେ ଦାନ ସୁର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ହେବା ଲାଗି ଏଭଳି ଏକ ପଣ୍ଡା ଆପଣେଇଲେ । ଆଉ ନିଜର ସୁନର କେଶ

ସୁନାରେ ସୁନା ଚେନ୍ଦର କେଶ ପ୍ରତିରୋପଣ କରି ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଚର୍ଚା ହେଲେ । ଖପୁରି ଉପର ଚର୍ମରେ ହୁକ୍ ଓ ଚର୍ମ ଉଚ୍ଚତାରେ ହୁକ୍ ଲଗାଇ ଏହି ଚେନ୍ ସବୁ ପ୍ରତିରୋପଣ କରାଯାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପ୍ରତିରୋପଣରେ ସଞ୍ଚମଣି, ଖପୁରିରେ ବ୍ୟକ୍ତମର ଆଶଙ୍କା ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ଆଦୋ ନିରାପଦ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସର୍ଜନ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଏହାପରି ବାହାରର ବ୍ୟାକେରିଆ ସହଜରେ ଶରୀରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ । ତା'ରୁ ଖପୁରି ଚର୍ମ ତଳେ ଥିବା ହୁକ୍ ଓ ଜନିଆ ଚେନ୍କୁ ଧରି ରଖିଥିବାରୁ ଖପୁରିରେ ପ୍ରାକୃତର ହେଲାପାରେ । ଅବା ପରମାନଙ୍କୁ ହେଯାର ଲୟ ବି ହୋଇପାରେ । ଏତେବୁନ୍ଦୁ ରିକ୍ଷ ଥାଇ ବି କେବଳ ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଏଭଳି କରିବାକୁ ପଛେଇଲେ ନାହିଁ ।

